

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**
TOMASZ CHRÓSTNY

Poznań, dnia 1 lipca 2024 r.

RPZ.610.2.2024.AM

DECYZJA Nr RPZ 7/2024

I. Na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2024 r., poz. 594) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznaje za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów działania **Better Life Technology spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu (dalej również: Spółka lub Przedsiębiorca) polegające na:**

1. doprowadzaniu do zawarcia umów kredytu konsumenckiego z uczestnikami organizowanych przez Spółkę pokazów, które to umowy związane są bezpośrednio z ofertą złożoną podczas tych pokazów w celu realizacji zawieranych przez Spółkę umów sprzedaży, mimo że pokazy nie są organizowane w miejscu zamieszkania lub zwykłego pobytu konsumenta na jego wyraźne zaproszenie, co stanowi naruszenie art. 7ab ust. 1 i 2 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2023 r. poz. 2759 ze zm.) oraz godzi w zbiorowe interesy konsumentów, a tym samym narusza art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

i nakazuje zaniechanie jej stosowania,

2. przyjmowaniu od konsumentów płatności przed upływem terminu, o którym mowa w art. 27 ust. 1 albo 2 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2023 r., poz. 2759 ze zm.), w przypadku zawierania przez Spółkę z konsumentami umów sprzedaży podczas pokazu, mimo że pokaz nie został zorganizowany w miejscu zamieszkania lub zwykłego pobytu konsumenta na jego wyraźne zaproszenie, co stanowi naruszenie art. 17a ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2023 r. poz. 2759) oraz godzi w zbiorowe interesy konsumentów, a tym samym narusza art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

i nakazuje zaniechanie jej stosowania,

3. zawieraniu umów sprzedaży obejmujących sprzedaż wyrobu medycznego poza lokalem przedsiębiorstwa w rozumieniu ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz.U. z 2023 r. poz. 2759), w sytuacji gdy zawarcie umowy nie następuje podczas wizyty w domu konsumenta lub miejscu jego pobytu na jego wyraźne zaproszenie, co stanowi naruszenie art. 16 ust. 4 ustawy z dnia 7 kwietnia 2022 r. o wyrobach medycznych (Dz.U. z 2022 r. poz. 974 ze zm.) oraz godzi w zbiorowe interesy konsumentów, a tym samym narusza art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

i nakazuje zaniechanie jej stosowania

- II. Na podstawie art. 103 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2024 r., poz. 594), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **nadaje decyzji w zakresie pkt I sentencji rygor natychmiastowej wykonalności,**
- III. Na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2024 r., poz. 594), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **nakłada na Better Life Technology spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu środek usunięcia trwających skutków naruszeń zbiorowych interesów konsumentów stwierdzonych w pkt I niniejszej decyzji, w postaci obowiązku skierowania listem zwykłym- w terminie miesiąca od daty uprawomocnienia się decyzji - do wszystkich konsumentów, którzy zawarli w okresie od dnia 18 września 2022 r. do dnia wydania decyzji w niniejszej sprawie, tj. do dnia 1 lipca 2024 r. z Better Life Technology spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu umowy sprzedaży, w sposób czytelny i zrozumiały pisemnej informacji, o treści:**

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w decyzji nr RPZ 7/2024 z dnia 1 lipca 2024 r., uznał za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów działania Better Life Technology spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu polegające na:

- 1. doprowadzaniu do zawarcia umów kredytu konsumenckiego z uczestnikami organizowanych przez Spółkę pokazów, które to umowy związane są bezpośrednio z ofertą złożoną podczas tych pokazów w celu realizacji zawieranych przez Spółkę umów sprzedaży, mimo że pokazy nie są organizowane w miejscu zamieszkania lub zwykłego pobytu konsumenta na jego wyraźne zaproszenie, co stanowi naruszenie art. 7ab ust. 1 i 2 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2023 r. poz. 2759 ze zm.)*
- 2. przyjmowaniu od konsumentów płatności przed upływem terminu, o którym mowa w art. 27 ust. 1 albo 2 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2023 r., poz. 2759 ze zm.), w przypadku zawierania przez Spółkę z konsumentami umów sprzedaży podczas pokazu, mimo że pokaz nie został zorganizowany w miejscu zamieszkania lub zwykłego pobytu konsumenta na jego wyraźne zaproszenie, co stanowi naruszenie art. 17a ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2023 r. poz. 2759)*
- 3. zawieraniu umów sprzedaży obejmujących sprzedaż wyrobu medycznego poza lokalem przedsiębiorstwa w rozumieniu ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz.U. z 2023 r. poz. 2759), w sytuacji gdy zawarcie umowy nie następuje podczas wizyty w domu konsumenta lub miejscu jego pobytu na jego wyraźne zaproszenie, co stanowi naruszenie art. 16 ust. 4 ustawy z dnia 7 kwietnia 2022 r. o wyrobach medycznych (Dz.U. z 2022 r. poz. 974 ze zm.)*

Treść decyzji nr RPZ 7/2024 dostępna jest na stronie www.uokik.gov.pl.

- IV. Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 4 i ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2024 r., poz. 594), Prezes Urzędu Ochrony

Konkurencji i Konsumentów nakłada na Better Life Technology spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu:

1. w związku z naruszeniem zakazu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 ww. ustawy, w zakresie opisanym w pkt I.1. sentencji niniejszej decyzji, **karę pieniężną** w wysokości 134.702,00 zł (słownie: sto trzydzieści cztery tysiące siedemset dwa złote), płatną do budżetu państwa,
 2. w związku z naruszeniem zakazu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 ww. ustawy, w zakresie opisanym w pkt I.2. sentencji niniejszej decyzji, **karę pieniężną** w wysokości 134.702,00 zł (słownie: sto trzydzieści cztery tysiące siedemset dwa złote), płatną do budżetu państwa,
 3. w związku z naruszeniem zakazu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 ww. ustawy, w zakresie opisanym w pkt I.3. sentencji niniejszej decyzji, **karę pieniężną** w wysokości 134.702,00 zł (słownie: sto trzydzieści cztery tysiące siedemset dwa złote), płatną do budżetu państwa,
- V. Na podstawie art. 106b ust. 1 i 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2024 r., poz. 594), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na Iwonę Ewę Duszyńską - Członka Zarządu Better Life Technology spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu:
1. w związku z umyślnym dopuszczeniem do naruszenia przez ww. Spółkę zakazu określonego w art. 24 ust. 1 i ust. 2 ww. ustawy, w zakresie wskazanym w pkt I.1 sentencji niniejszej decyzji **karę pieniężną w wysokości 50.000,00 zł (słownie: pięćdziesiąt tysięcy złotych)**, płatną do budżetu państwa,
 2. w związku z umyślnym dopuszczeniem do naruszenia przez ww. Spółkę zakazu określonego w art. 24 ust. 1 i ust. 2 ww. ustawy, w zakresie wskazanym w pkt I.2 sentencji niniejszej decyzji **karę pieniężną w wysokości 50.000,00 zł (słownie: pięćdziesiąt tysięcy złotych)**, płatną do budżetu państwa,
 3. w związku z umyślnym dopuszczeniem do naruszenia przez ww. Spółkę zakazu określonego w art. 24 ust. 1 i ust. 2 ww. ustawy, w zakresie wskazanym w pkt I.3 sentencji niniejszej decyzji **karę pieniężną w wysokości 50.000,00 zł (słownie: pięćdziesiąt tysięcy złotych)**, płatną do budżetu państwa,
- VI. Na podstawie art. 106b ust. 1 i 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2024 r. poz. 594), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na Tomasz Ciesielskiego - Członka Zarządu Better Life Technology spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu:
1. w związku z umyślnym dopuszczeniem do naruszenia przez ww. Spółkę zakazu określonego w art. 24 ust. 1 i ust. 2 ww. ustawy, w zakresie wskazanym w pkt I.1 sentencji niniejszej decyzji **karę pieniężną w wysokości 75.000,00 zł (słownie: siedemdziesiąt pięć tysięcy złotych)**, płatną do budżetu państwa,
 2. w związku z umyślnym dopuszczeniem do naruszenia przez ww. Spółkę zakazu określonego w art. 24 ust. 1 i ust. 2 ww. ustawy, w zakresie wskazanym w pkt I.2 sentencji niniejszej decyzji **karę pieniężną w wysokości 75.000,00 zł (słownie: siedemdziesiąt pięć tysięcy złotych)**, płatną do budżetu państwa,

3. w związku z umyślnym dopuszczeniem do naruszenia przez ww. Spółkę zakazu określonego w art. 24 ust. 1 i ust. 2 ww. ustawy, w zakresie wskazanym w pkt I.3 sentencji niniejszej decyzji **karę pieniężną w wysokości 75.000,00 zł (słownie: siedemdziesiąt pięć tysięcy złotych)**, płatną do budżetu państwa

VII. na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2024 r., poz. 594) w zw. z art. 83 tej ustawy w zw. z art. 263 § 1 i 2 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r., poz. 572) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **obciąża Better Life Technology spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu** kosztami postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów w kwocie 158,50 zł (słownie: sto pięćdziesiąt osiem złotych 50/100) oraz zobowiązuje tego Przedsiębiorcę do ich zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Uzasadnienie

W wyniku wpływających sygnałów od konsumentów oraz rzeczników konsumentów dotyczących działalności Spółki, postanowieniem z dnia 23 stycznia 2023 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes Urzędu) wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające w celu wstępnego ustalenia, czy działania Spółki oraz podmiotów z nią powiązanych, dotyczące sprzedaży towarów poza lokalem przedsiębiorstwa, mogą stanowić praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2024 r. poz. 594 - dalej: u.o.k.k.).

W ramach wyżej wskazanego postępowania wyjaśniającego w dniach 21 czerwca 2023 r., 24 lipca 2023 r. oraz 21 sierpnia 2023 r. przeprowadzono kontrolę w Spółce.

Analiza materiałów uzyskanych w toku postępowania dała podstawę do wszczęcia, postanowieniem z dnia 19 lutego 2024 r., postępowania w sprawie stosowania przez Spółkę praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów polegających na:

1. doprowadzaniu do zawarcia umów kredytu konsumenckiego z uczestnikami organizowanych przez Better Life Technology spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu pokazów, które to umowy związane są bezpośrednio z ofertą złożoną podczas tych pokazów w celu realizacji zawieranych przez Better Life Technology spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu umów sprzedaży, mimo że pokazy nie są organizowane w miejscu zamieszkania lub zwykłego pobytu konsumenta na jego wyraźne zaproszenie, co mogło stanowić naruszenie art. 7ab ust. 1 i 2 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2023 r. poz. 2759 ze zm.) oraz godzić w zbiorowe interesy konsumentów, a tym samym naruszać art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,
2. przyjmowaniu od konsumentów płatności przed upływem terminu, o którym mowa w art. 27 ust. 1 albo 2 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2023 r., poz. 2759 ze zm.), w przypadku zawierania przez Better Life Technology spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu z konsumentami umów sprzedaży podczas pokazu, mimo że pokaz nie został zorganizowany w miejscu zamieszkania lub zwykłego pobytu konsumenta na jego wyraźne zaproszenie, co mogło

stanowić naruszenie art. 17a ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2023 r. poz. 2759) oraz godzić w zbiorowe interesy konsumentów, a tym samym naruszać art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,

3. zawieraniu umów sprzedaży obejmujących sprzedaż wyrobu medycznego poza lokalem przedsiębiorstwa w rozumieniu ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz.U. z 2023 r. poz. 2759), w sytuacji gdy zawarcie umowy nie następuje podczas wizyty w domu konsumenta lub miejscu jego pobytu na jego wyraźne zaproszenie, co mogło stanowić naruszenie art. 16 ust. 4 ustawy z dnia 7 kwietnia 2022 r. o wyrobach medycznych (Dz.U. z 2022 r. poz. 974 ze zm.) oraz godzić w zbiorowe interesy konsumentów, a tym samym naruszać art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

a także przeciwko Iwonie Ewie Duszyńskiej oraz Tomaszowi Ciesielskiemu - członkom Zarządu Spółki,

w sprawie nałożenia kary pieniężnej za umyślne dopuszczenie do naruszenia przez Spółkę zakazów określonych w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2024 r. poz. 594), w zakresie wskazanym w tym postanowieniu.

Spółka i członkowie Zarządu zostali zawiadomieni o wszczęciu postępowania pismem z dnia 19 lutego 2024 r. Strony do dnia wydania decyzji w niniejszej sprawie nie ustosunkowały się w żaden sposób do postawionych zarzutów.

Pismem z dnia 13 czerwca 2024 r. strony zostały zawiadomione o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w niniejszym postępowaniu. Strony do dnia wydania decyzji w niniejszej sprawie nie ustosunkowały się w żaden sposób do postawionych zarzutów.

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Spółka prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego (dalej: KRS) o numerze 0000981139. Zgodnie z informacją odpowiadającą odpisowi pełnemu z KRS, Spółka została zarejestrowana 11 lipca 2022 r. Zgodnie z wpisem do KRS, od początku istnienia Spółki przedmiotem przeważającej działalności Przedsiębiorcy jest *Pozostała sprzedaż detaliczna prowadzona poza siecią sklepową, straganami i targowiskami.*

Z poczynionych ustaleń wynika, że głównym przedmiotem działalności Spółki jest sprzedaż detaliczna towarów (m.in. produktów AGD, masażerów, produktów wełnianych oraz filtrów wody) prowadzona poza lokalem przedsiębiorstwa, w trakcie spotkań zbiorowych i indywidualnych z konsumentami organizowanych na terenie całego kraju. Z oświadczenia Spółki wynika, że faktycznie rozpoczęła ona działalność 16 września 2022 r.

Spółka od dnia jej wpisu do rejestru niezmiennie reprezentowana jest przez Iwonę Ewę Duszyńską oraz Tomasza Ciesielskiego - członków Zarządu Spółki. Do składania oświadczeń w imieniu Spółki jest upoważniony każdy z ww. członków Zarządu samodzielnie.

(Dowód: informacja odpowiadająca odpisowi pełnemu z Rejestru Przedsiębiorców Spółki, k. 1640-1642 akt adm.; pismo Spółki z dnia 25 kwietnia 2023 r., k. 23-168 akt adm.)

Spółka w zakresie liczby zawartych umów sprzedaży w poszczególnych miesiącach i latach w 2022 r. i 2023 r. oraz liczby odstąpień konsumentów od tych umów wskazywała wielokrotnie niespójne informacje. W swoim piśmie z dnia 25 kwietnia 2023 r. wskazała

bowiem, że w okresie od września 2022 r. do marca 2023 r. zawarła z konsumentami [informacja prawnie chroniona] umów, w tym od [informacja prawnie chroniona] umów konsumenci odstąpili (2022 r.- [informacja prawnie chroniona] odstąpień, 2023 r. - [informacja prawnie chroniona]). Poniżej tabela nr 1 przedstawiająca przekazane przez Spółkę dane.

Tabela nr 1. Zestawienie zawartych umów sprzedaży z konsumentami od września 2022 do marca 2023 r.

Miesiąc	Liczba zawartych umów sprzedaży
Wrzesień 2022	[informacja prawnie chroniona]
Październik 2022	[informacja prawnie chroniona]
Listopad 2022	[informacja prawnie chroniona]
Grudzień 2022	[informacja prawnie chroniona]
Styczeń 2023	[informacja prawnie chroniona]
Luty 2023	[informacja prawnie chroniona]
Marzec 2023	[informacja prawnie chroniona]
Suma	[informacja prawnie chroniona]

Źródło: opracowanie własne UOKiK na podstawie informacji przekazanych przez Spółkę.

Następnie, Spółka w swojej odpowiedzi z dnia 27 czerwca 2023 r. podała odmienne dane w zakresie liczby zawartych umów sprzedaży od stycznia 2023 r. do marca 2023 r., które przedstawia tabela nr 2.

Tabela nr 2. Zestawienie zawartych umów sprzedaży z konsumentami od stycznia 2023 do maja 2023 r.

Miesiąc	Liczba zawartych umów sprzedaży	Liczba skutecznych odstąpień od umów sprzedaży
Styczeń 2023	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]
Luty 2023	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]
Marzec 2023	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]
Kwiecień 2023	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]
Maj 2023	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]
Suma	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]

Źródło: opracowanie własne UOKiK na podstawie przekazanych informacji przez Spółkę.

W toku kontroli zobowiązano Spółkę do wyjaśnienia rozbieżności. Spółka w piśmie z dnia 8 sierpnia 2023 r. wskazała, że w okresie od 1 stycznia 2022 r. do dnia 24 lipca 2023 r. zawarła [informacja prawnie chroniona] umów, z czego w 2022 r. - [informacja prawnie chroniona] umów, a w 2023 r. - [informacja prawnie chroniona] umów, przy czym konsumenci odstąpili od [informacja prawnie chroniona] umów w 2022 r. (w tym [informacja prawnie chroniona] odstąpienia nieuznane) oraz [informacja prawnie chroniona] umów do dnia 24 lipca 2023 r. (w tym [informacja prawnie chroniona] odstąpień nieuznanych). Z uwagi

na powyższe, brak jest możliwości jednoznacznego ustalenia konkretnej liczby zawartych umów sprzedaży oraz skierowanych do Spółki odstąpień od tych umów. Na podstawie całokształtu zebranego materiału dowodowego można wnosić natomiast, że były to **[informacja prawnie chroniona]** umów sprzedaży i odstąpień rocznie.

Zgodnie z oświadczeniem Przedsiębiorcy, wszystkie te umowy zawarte zostały z konsumentami poza lokalem przedsiębiorstwa.

(Dowód: pismo Spółki z dnia 25 kwietnia 2023 r., k. 23-168 akt adm., pismo Spółki z dnia 27 czerwca 2023 r., k. 190-212 akt adm., pismo Spółki z dnia 8 sierpnia 2023 r., k. 287-303 akt adm.)

Analiza egzemplarzy umów przedłożonych przez Spółkę pozwala stwierdzić, że jej klientami są głównie osoby starsze, powyżej 60 roku życia.

(Dowód: komplety umów sprzedaży, k. 419-551, 557-900 akt adm.)

W toku prowadzonej w Spółce kontroli członkowie Zarządu stanowczo oświadczyli, że od początku 2023 r. Spółka prowadzi sprzedaż wyłącznie w domach konsumentów na ich wyraźne zaproszenie. Zawarcie umowy sprzedaży ma być przy tym poprzedzone grupowymi spotkaniami reklamowymi, które zgodnie z oświadczeniem Spółki mają nie mieć charakteru handlowego (konsumentom na tych spotkaniach ma nie być oferowana sprzedaż towarów, promowane mają być produkty znajdujące się w ofercie handlowej Spółki).

Spółka oświadczyła, że ww. spotkania organizowały dla niej **[informacja prawnie chroniona]** oraz **[informacja prawnie chroniona]**. Spółka miała nie brać w tych spotkaniach udziału ani ich w żaden sposób organizować, a przedstawiciele Spółki mieli otrzymać polecenie spotykania się z konsumentami wyłącznie w miejscu ich zamieszkania z wyraźnym wykluczeniem hoteli, czy restauracji. W ramach spotkań w hotelach i restauracjach miała być jedynie tworzona lista konsumentów zainteresowanych produktami, którzy zgłosili chęć poznania konkretnej oferty sprzedażowej obejmującej m.in. cenę zakupu danego towaru.

(Dowód: nagranie z odbierania **[informacja prawnie chroniona]** złożonych w dniu 24 lipca 2023 r., k. 276 akt adm.; pismo Spółki z dnia 9 sierpnia 2023 r., k. 287-303 akt adm.; nagranie z odbierania **[informacja prawnie chroniona]** złożonych w dniu 21 sierpnia 2023 r., k. 321-322 akt adm.)

Z poczynionych ustaleń wynika tymczasem jednoznacznie, że Spółka w 2023 r. prowadziła głównie sprzedaż w ramach pokazów zbiorowych, które miały miejsca w hotelach, restauracjach czy podobnych salach. Potwierdzają to liczne skargi konsumentów i zawiadomienia rzeczników konsumentów z terenu całego kraju, które zawierają spójny przekaz w tym zakresie.

(Dowód: skargi i zawiadomienia, k. 1118-1443 akt adm.)

Z ustaleń Prezesa Urzędu wynika, że Spółka zawiera na pokazach z konsumentami umowy sprzedaży obejmujące wyroby medyczne, doprowadza do zawarcia umów kredytu konsumenckiego z uczestnikami pokazów, które to umowy związane są bezpośrednio z ofertą złożoną podczas tych pokazów w celu realizacji zawieranych przez Spółkę umów sprzedaży oraz przyjmuje od konsumentów płatności przed upływem terminu na odstąpienie od umowy.

Wszystkie pokazy zbiorowe mają analogiczny przebieg charakterystyczny dla tego rodzaju spotkań, co potwierdza treść napływających do Urzędu skarg, tj.:

- konsumenci otrzymują telefoniczne zaproszenie na spotkanie, które ma dotyczyć bezpłatnych badań wzroku oraz otrzymania bezpłatnych okularów korekcyjnych,
- po pojawieniu się we wskazywanym w zaproszeniu miejscu okazuje, że w trakcie oczekiwania na wyniki i okulary prezentowane są towary znajdujące się w ofercie Spółki wraz z ich ceną,
- sale, w których odbywają się przedmiotowe czynności i w których przeprowadzane są spotkania zbiorowe, są wcześniej przygotowywane do przeprowadzenia pokazu handlowego (widoczna jest w nich wystawa oferowanych przez Spółkę towarów na tle banerów reklamowych),
- podczas spotkań przeprowadzane są losowania w trakcie, których sugerowane jest, że o danej godzinie odbywa się więcej takich pokazów na terenie całej Polski i bierze w nich udział wiele osób, z których następnie zostanie wylosowanych kilka, które będą mogły nabyć produkty, prezentowane w trakcie pokazu w obniżonej cenie.

(Dowód: skargi i zawiadomienia, k. 1125-1126, 1158-1165, 1201-1211, 1213-1229, 1231-1250, 1252-1261, 1263-1282, 1291, 1293-1304, 1306-1314, 1323 1327, 1328-1340, 1341-1356, 1357-1363, 1364-1366, 1378-1387, 1388-1395, 1396-1407, 1408-1412 akt adm.; zrzut wiadomości SMS z zaproszeniem, k. 1207 akt adm.; komplety umów sprzedaży, k. 419-551, 557-900 akt adm.; odpowiedź na ankietę z dnia 25 września 2023 r., k. 234-235 akt adm.)

Z zebranego materiału dowodowego wynika, że osobom, które przybyły na jedno ze spotkań handlowych Spółki były oferowane nieokreślone badania wzroku. Czynności te były wykonywane przez osoby współpracujące ze Spółką. W toku kontroli w siedzibie Spółki znajdowały się urządzenia do przeprowadzania badań wzroku (jeden z adnotacją „Popsuty Skiaskop”) oraz pusty druk na którym znajdował się rysunek przedstawiający gałkę oczną zatytułowany „Skiaskopia” oraz para okularów. Jednocześnie, w toku odbierania wyjaśnień w ramach kontroli członkowie Zarządu wskazali, że sprzęty te służyły jedynie do testów w biurze w celach szkoleniowych, a okulary, które znajdowały się w siedzibie Spółki były przeznaczone dla wewnętrznych potrzeb.

(Dowód: skargi i zawiadomienia, k. 1125-1126, 1158-1165, 1201-1211, 1213-1229, 1231-1250, 1252-1261, 1263-1282, 1291, 1293-1304, 1306-1314, 1341-1356, 1357-1363, 1364-1366, 1378-1387, 1388-1395, 1396-1407 akt adm.; komplety umów sprzedaży, k. k. 419-551, 557-900 akt adm.; płyta ze zdjęciami z kontroli, k. 902 akt adm., druk zatytułowany „Skiaskopia”, k. 284 akt adm.; nagranie z pokazu z dnia 21 czerwca 2023 r., k. 274 akt adm., nagranie z odbierania [informacja prawnie chroniona] złożonych w dniu 24 lipca 2023 r., k. 276 akt adm.)

W zakresie zapraszania i organizacji spotkań z konsumentami Spółka współpracowała z [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona]. Z umów o świadczenie usług zawartych przez Spółkę z ww. podmiotami wynika, że ich przedmiotem była organizacja i prowadzenie grupowych spotkań służących prezentacji produktów sprzedawanych przez Spółkę.

Z materiału dowodowego wynika, że spółka [informacja prawnie chroniona] w celu realizacji umowy zawartej z Better Life Technology sp. z o. o. [informacja prawnie chroniona] współpracowała z [informacja prawnie chroniona]. Współpraca polegała na

sprzedaży [informacja prawnie chroniona] przez [informacja prawnie chroniona] gotowych pokazów umówionych przez podmiot zewnętrzny, będący kontrahentem [informacja prawnie chroniona], które następnie [informacja prawnie chroniona] odsprzedawała m.in. Spółce.

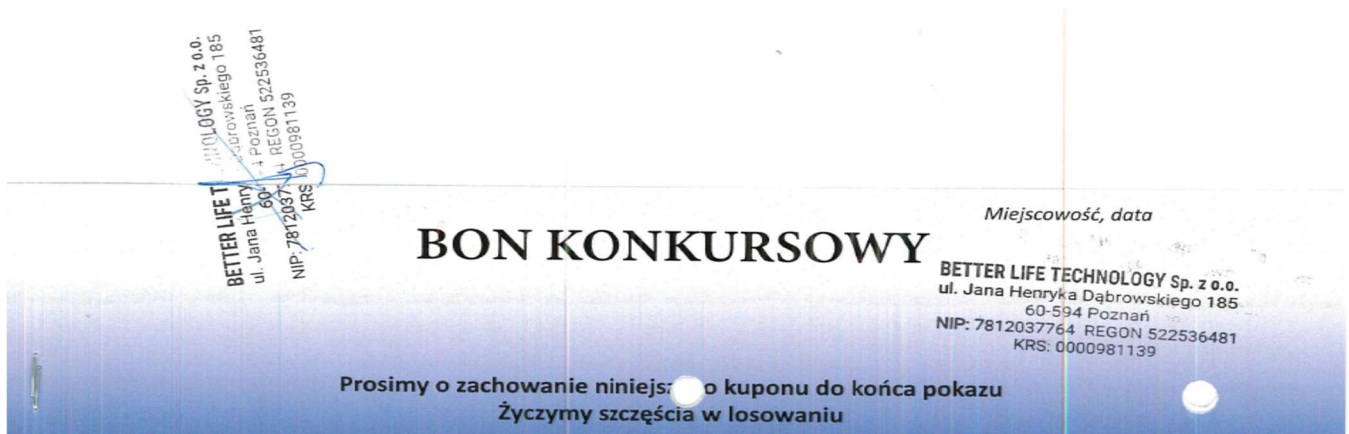
[informacja prawnie chroniona], współpracowała w tym zakresie z podmiotami zewnętrznymi, które realizowały na jej zlecenie kampanie telemarketingowe (współpraca ta odbywała się na podstawie zawartych umów o świadczenie usług. Od dnia [informacja prawnie chroniona] była to [informacja prawnie chroniona], natomiast od dnia [informacja prawnie chroniona] współpracuje z [informacja prawnie chroniona] .

(Dowód: umowa o świadczenie usług z dnia 31 grudnia 2022 r. zawarta z [informacja prawnie chroniona], k. 411- 413 akt adm.; umowa o świadczenie usług z dnia 31 marca 2023 r. zawarta z [informacja prawnie chroniona], k. 414-416 akt adm.; pismo [informacja prawnie chroniona] z dnia 23 marca 2023 r., k. 1517-1525 akt adm.; pismo [informacja prawnie chroniona] z dnia 27 marca 2023 r., k. 1526-1531 akt adm.; pismo [informacja prawnie chroniona] z dnia 10 lipca 2023 r., k. 1532-1540 akt adm.; pismo [informacja prawnie chroniona] z dnia 20 lipca 2023 r., k. 1541-1550 akt adm.; pismo [informacja prawnie chroniona] z dnia 31 lipca 2023 r., k. 1551- 1556 akt adm.; pismo [informacja prawnie chroniona] z dnia 16 sierpnia 2023 r. wraz z harmonogramem pokazów, k. 1557-1589 akt adm.; nagranie z odbierania [informacja prawnie chroniona] złożonych w dniu 24 lipca 2023 r., k. 276 akt adm.; nagranie z odbierania [informacja prawnie chroniona] złożonych w dniu 21 sierpnia 2023 r., k. 321-322 akt adm.; nagranie z odbierania [informacja prawnie chroniona] złożonych w dniu 21 sierpnia 2023 r., k. 324 akt adm.)

Postanowienia umów, które są wykorzystywane przez ww. podmioty świadczące usługi telemarketingowe przy wynajmie sal na spotkania, wprost wskazują, że podczas prezentacji będzie prowadzona sprzedaż bezpośrednia produktów i usług, a wynajmujący zobowiązuje się do powstrzymania się od najmu lub innego udostępniania sal lub innych powierzchni podmiotom prowadzącym działalność konkurencyjną wobec najemcy (tj. sprzedaż bezpośrednia) w dniu prezentacji i w okresie 5 dni poprzedzających.

(Dowód: umowa o świadczenie usług z dnia [informacja prawnie chroniona] zawarta z [informacja prawnie chroniona], k. 411- 413 akt adm.; umowa o świadczenie usług z dnia 31 marca 2023 r. zawarta z [informacja prawnie chroniona], k. 414-416 akt adm.; pismo [informacja prawnie chroniona] z dnia 23 marca 2023 r., k. 1517-1525 akt adm.; pismo [informacja prawnie chroniona] z dnia 27 marca 2023 r., k. 1526-1531 akt adm.; pismo [informacja prawnie chroniona] z dnia 10 lipca 2023 r., k. 1532-1540 akt adm.; pismo [informacja prawnie chroniona] z dnia 20 lipca 2023 r., k. 1541-1550 akt adm.; pismo [informacja prawnie chroniona] z dnia 31 lipca 2023 r., k. 1551- 1556 akt adm.; pismo [informacja prawnie chroniona] z dnia 16 sierpnia 2023 r., k. 1557-1589 akt adm.; pismo [informacja prawnie chroniona] , k. 220-223 akt adm.; wiadomość e-mail z dnia 1 sierpnia 2023 r. z Hotelu [informacja prawnie chroniona] , k. 1446-1453 akt adm.)

Z materiałów zgromadzonych w toku postępowania wyjaśniającego wynika, że Spółka posługuje się w ramach swojej działalności poniższym bonem konkursowym, który jest wydawany przy rejestracji i wykorzystywany w losowaniu w trakcie pokazu zbiorowego.

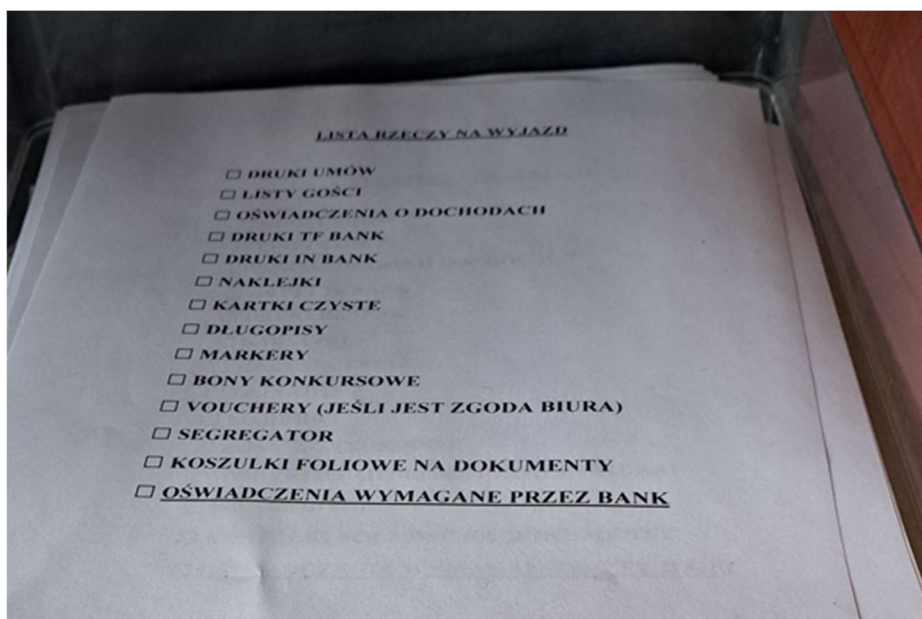

(Dowód: płyta ze zdjęciami z kontroli, k. 902 akt adm., nagranie z pokazu z dnia 21 czerwca 2023 r., k. 274 akt adm.; pismo Spółki z dnia 25 kwietnia 2023 r., k. 23-168 akt adm.; bony konkursowe k. 283, 1405, 1438 akt adm.; płyta ze zdjęciami z kontroli, k. 902 akt adm., sygnał konsumencki, k. 1424-1438 akt adm.)

Ustalenia z kontroli Spółki wskazują, że na pokazach zbiorowych, które mają miejsce w hotelach są obecni pracownicy Spółki. Jedna z osób, która od 1 stycznia 2023 r. współpracowała ze Spółką i pełniła rolę sprzedawcy oraz zawierała umowy sprzedaży w imieniu Spółki -[informacja prawnie chroniona] była w dniu 21 czerwca 2023 r. w hotelu [informacja prawnie chroniona] w [informacja prawnie chroniona] osobą rejestrującą osoby przybyłe na spotkanie, dokonywała weryfikacji wieku oraz decydowała, kto może wziąć udział w spotkaniu.

(Dowód: nagranie z kontroli z dnia 21 czerwca 2023 r., k. 274 akt adm.; nagranie z odbierania [informacja prawnie chroniona] złożonych w dniu 21 sierpnia 2023 r., k. 321-322 akt adm.; lista osób pracujących i współpracujących ze Spółką, k. 553 akt adm.)

Spółka posługiwała się również dokumentem o nazwie „lista rzeczy na wyjazd”. Z listy tej wynika, co miało być każdorazowo zabierane przez przedstawicieli Spółki na wyjazdy sprzedażowe. Na ww. liście została wymieniona m.in. lista gości czy bony konkursowe.

(Dowód: skargi i zawiadomienia, k. 1118-1443 akt adm.; płyta ze zdjęciami z kontroli, k. 902 akt adm.)

Zwrócić należy uwagę, że [informacja prawnie chroniona] na przełomie maja i czerwca 2023 r. Spółka zaprzestała sprzedaży poprzez duże prezentacje, do tego czasu sprzedaż była przez nią tak prowadzona. [informacja prawnie chroniona] „(...) wycofaliśmy się z działalności takiej na pokazach, tych dużych prezentacjach, więc generalnie no stopujemy” i aktualnie prowadzi sprzedaż poza lokalem przedsiębiorstwa „(...) na małych prezentacjach na zaproszenie indywidualne”.

(Dowód: nagranie z odbierania [informacja prawnie chroniona] złożonych w dniu 21 sierpnia 2023 r., k. 324 akt adm.)

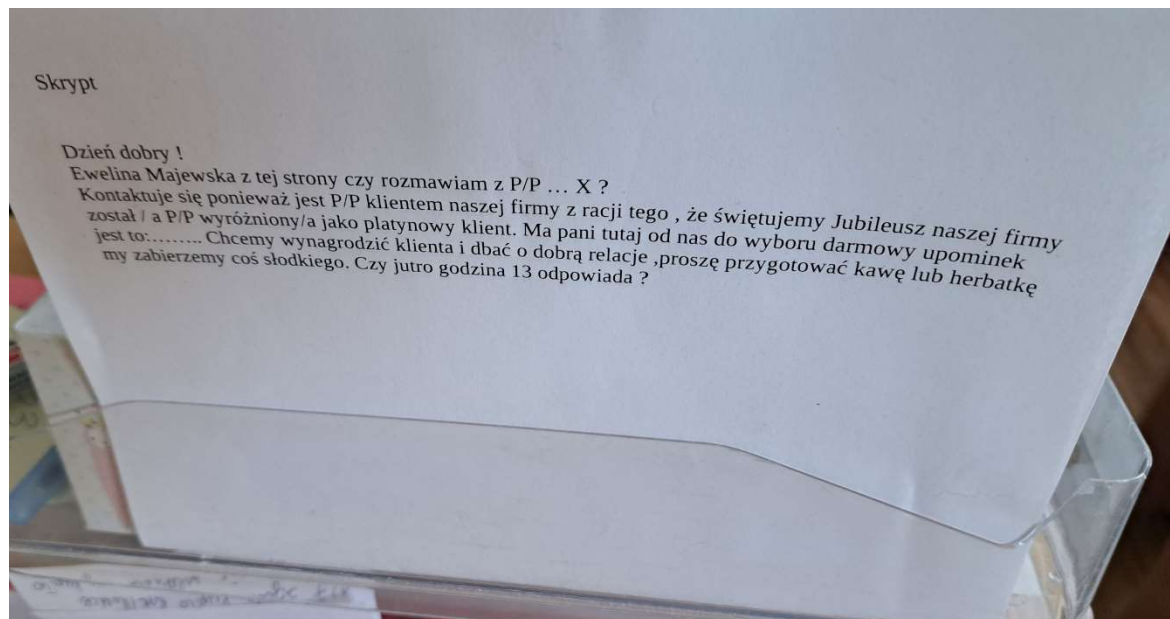
Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że zdarzały się przypadki organizowania indywidualnych pokazów w domach konsumentów. Należy jednak zauważyć, że spotkania te (które Spółka miała realizować od przełomu maja i czerwca 2023 r.), nie następują na wyraźne zaproszenie konsumentów, a kontakt z konsumentem w takim przypadku następuje z inicjatywy Spółki. Przedstawiciele Spółki dzwonią do konsumentów, a następnie przyjeżdżają do ich domów pod pretekstem przeglądów gwarancyjnych poprzednio zakupionych produktów czy darmowych upominków. W toku wizyty, która ma dotyczyć przeglądu gwarancyjnego, konsumentom są oferowane produkty znajdujące się w ofercie Spółki oraz przedstawiana jest również oferta dotycząca ewentualnej możliwości sfinansowania zakupu kredytem.

(Dowód: ankieta konsumenta z dnia 17 października 2023 r., k. 928-930, akt adm.; zawiadomienie [informacja prawnie chroniona] z dnia 27 marca 2023 r., k. 1167-1186 akt adm.; nagranie z odbierania [informacja prawnie chroniona] złożonych w dniu 21 sierpnia 2023 r., k. 324 akt adm.; płyta ze zdjęciami z kontroli, k. 902 akt adm.)

Spółka korzysta w tym zakresie z bazy, która zawiera imiona i nazwiska konsumentów, numer telefonu, adres, zakupione produkty oraz adnotacje osób korzystających z bazy i wykonujących telefony do konsumentów. Przykładowe adnotacje to m.in. [pisownia oryginalna]: „nie chce gwarancji”, „nie ma sprzętu nie chce gwarancji”, „już rozmawiał na ten temat nie chce serwisu”, „ona w to nie wierzy, kiedyś miała podobną sytuację, nie zainteresowana”, „nie jest niczym zainteresowana, nie chce żadnych darmowych prezentów”, „ona wszystko ma, nie chce prezentów”, „nie wierzy w darmowe upominki”, „on nie chce nic za darmo”, „nie chce nic za darmo już raz oszukana”, „już dzwoniłoby nie chce upominku”, „serwis był to oszuści, nie dzwonić”, „nie ma tego sprzętu w dlatego nie chce serwisu”, „nie ma sprzętu w domu, serwisu nie chce”, „już serwis był oszukana nic nie chce”, „serwis był kolejny raz nie da się oszukać”, „serwis był i wcisnęli mu na siłę produkt nic już nie chce”, „serwis był, robili pokaz w domu nic już nie chcą”, „serwis już był chcieli znawu naciągnąć”, „nie chce nic za darmo”.

(Dowód: baza konsumentów przekazana przez Spółkę w toku kontroli, k. 326-410 akt adm.; ankieta konsumenta z dnia 17 października 2023 r., k. 928-930 akt adm.; zawiadomienie [informacja prawnie chroniona] z dnia 27 marca 2023 r., k. 1167-1186 akt adm.; nagranie z odbierania [informacja prawnie chroniona] złożonych w dniu 21 sierpnia 2023 r., k. 324 akt adm.)

Należy zauważyć, że w toku kontroli Spółki w jej siedzibie znajdował się dokument zatytułowany „Skrypt”, o poniższej treści:

(Dowód: płyta ze zdjęciami z kontroli, k. 902 akt adm.)

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego ustalono jednocześnie, że w przypadku zawartych w 2023 r. umów sprzedaży konsumentowi był narzucany obowiązek złożenia oświadczenia o zawarciu umowy sprzedaży w jego domu o treści:

.....
(IMIĘ I NAZWISKO KONSUMENTA)

.....
(ADRES ZAMIESZKANIA)

.....
(MIASTO, KOD POCZTOWY)

OŚWIADCZENIE DOTYCZĄCE ZAWARCIA UMOWY SPRZEDAŻY

Niniejszym oświadczam, że umowa sprzedaży z dnia: dotycząca sprzedaży produktu / produktów (*):

.....
.....
została zawarta pomiędzy mną a Sprzedającym:

.....
nazwa Sprzedawcy: numer NIP Sprzedawcy

.....
poza lokalem przedsiębiorstwa Sprzedającego, podczas wizyty w moim domu / miejscu pobytu (*):

.....
(adres miejsca wizyty i zawarcia umowy)

OŚWIADCZAM, ŻE POWYŻSZA WIZYTA I ZAWARCIE UMOWY SPRZEDAŻY ODBYŁY SIĘ NA MOJE ZAPROSZENIE

(TAK / NIE) (*)

.....
(imię i nazwisko konsumenta – podpis czytelny)

.....
(miejscowość, data)

(*) *niepotrzebne skreślić*

(Dowód: wzór oświadczenia dotyczącego zawarcia umowy, k. 325 akt adm.; komplety umów sprzedaży, k. 557-900 akt adm.)

Formularz oświadczenia skonstruowano i wypełniano w sposób wskazujący na rzekome zawarcie umowy w domu/miejscu pobytu konsumenta na jego wyraźne zaproszenie (formularz nie pozwala na złożenie oświadczenia o zawarciu umowy w innym miejscu niż dom albo miejsce pobytu konsumenta). Formularz przewiduje możliwość wyboru przez konsumenta oświadczenia jedynie w zakresie tego czy wizyta i zawarcie umowy sprzedaży odbyły się na jego zaproszenie. Z analizy oświadczeń znajdujących się w aktach wynika, że nie zdarzały się przypadki, w których zaznaczona zostałaby odpowiedź „NIE”, natomiast w licznych przypadkach nie została zakreślona żadna z odpowiedzi.

(Dowód: wzór oświadczenia dotyczącego zawarcia umowy, k. 325 akt adm.; komplety umów sprzedaży, k. 557 - 900 akt adm.)

Na podstawie napływających do urzędu skarg konsumentów i zawiadomień rzeczników konsumentów oraz materiałów uzyskanych w toku kontroli ustalono, że treść oświadczeń, do podpisania których obligowany jest konsument przez przedstawicieli Spółki nie odpowiada

prawdzie. W praktyce oferta Spółki głównie prezentowana była w toku prezentacji zbiorowych, odbywających się w salach konferencyjnych, salach bankietowych, restauracjach czy hotelach. W trakcie tych prezentacji przedstawiana była również oferta dotycząca ewentualnej możliwości sfinansowania zakupu kredytem. Również w trakcie tych prezentacji podpisywane były dokumenty wymagane zarówno przy zawarciu umowy sprzedaży, jak i ewentualnej umowy kredytu konsumenckiego łącznie z ww. oświadczeniem, które ma świadczyć o zawarciu umowy w domu konsumenta. Z treści skarg konsumentów wynika, że osoby współpracujące ze Spółką niekiedy wprost instruowały konsumentów przy zawarciu umowy sprzedaży, aby wskazywali, że umowy zawarte zostały w domu konsumenta. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika również, że jeden z konsumentów, który podpisał ww. oświadczenie, potwierdził, że zawarł umowę na pokazie, który miał miejsce w hotelu.

(Dowód: skargi i zawiadomienia, k. 1144-1146, 1147-1156, 1158-1165, 1201-1211, 1213-1229, 1231-1250, 1252-1261, 1291, 1306-1314, 1323-1327, 1357-1363, 1364-1366, 1388-1395, 1396-1407, 1408-1412 akt adm.; odpowiedź na ankietę z dnia 25 września 2023 r., k. 234-235 akt adm.; umowa wraz z oświadczeniem, k. 883-885 akt adm.)

Część umów zawieranych przez Spółkę finansowana jest kredytami konsumenckimi, w których zawieraniu Spółka **[informacja prawnie chroniona]**. Sama Spółka widnieje przy tym w Rejestrze Pośredników Kredytu Konsumenckiego pod nr RPK040967.

(Dowód: wydruk z wpisu Spółki do Rejestru Pośredników Kredytu Konsumenckiego, k. 1085-1086 akt adm.; komplety umów sprzedaży, k. k. 419-551, 557-900 akt adm., umowy o kredyt ratalny, k. 984-993, 1044-1045, 1047-1048, 1050-1051, 1053-1054, 1154-1155 akt adm.)

Ustalono równocześnie, że w 2023 r. w toku organizowanych prezentacji Spółka zawierała umowy kredytu konsumenckiego działając jako pośrednik pomiędzy konsumentami dokonującymi u niej zakupów a **[informacja prawnie chroniona]** oraz **[informacja prawnie chroniona]**.

Współpracę z **[informacja prawnie chroniona]** Spółka nawiązała za pośrednictwem **[informacja prawnie chroniona]**, na mocy umowy o współpracy w zakresie pośrednictwa w finansowaniu sprzedaży kredytem bankowym lub innymi produktami finansowym z dnia **[informacja prawnie chroniona]**. Współpraca Spółki z ww. bankiem zakończyła się z końcem **[informacja prawnie chroniona]**.

(Dowód: pismo Spółki z dnia 25 kwietnia 2023 r., k. 23-168 akt adm.; umowa o współpracy w zakresie pośrednictwa w finansowaniu sprzedaży kredytem bankowym lub innymi produktami finansowym z **[informacja prawnie chroniona]**, k.1040-1042 akt adm.; wypowiedzenie umowy agencyjnej **[informacja prawnie chroniona]**, k. 1039 akt adm.)

Współpracę z **[informacja prawnie chroniona]** Spółka nawiązała za pośrednictwem spółki **[informacja prawnie chroniona]**, na podstawie porozumienia **[informacja prawnie chroniona]**, na mocy którego Spółka przystąpiła do umowy agencyjnej **[informacja prawnie chroniona]** zawartej pomiędzy **[informacja prawnie chroniona]**. Współpraca Spółki z ww. bankiem zakończyła się w **[informacja prawnie chroniona]**.

(Dowód: porozumienie **[informacja prawnie chroniona]** do umowy agencyjnej **[informacja prawnie chroniona]**, k. 981 akt adm.; pismo **[informacja prawnie chroniona]** z dnia 15 grudnia 2023 r., k. 956 akt adm.)

Z analizy egzemplarzy umów sprzedaży przedłożonych przez Spółkę wynika, że w każdym przypadku zawarcia umowy kredytu na sfinansowanie zakupu towarów oferowanych przez Spółkę, w samej umowie sprzedaży handlowcy zamieszczają informację o kredytowaniu poprzez wskazanie liczby rat kredytu, wysokości raty uzyskanego kredytu, daty płatności pierwszej raty oraz skróconej nazwy banku. Przykładowa adnotacja na umowie w tym zakresie wyglądała następująco:

[informacja prawnie chroniona]

(Dowód: komplety umów sprzedaży, k. 419-551, 557-900 akt adm.)

Powyższe ustalenia w zakresie okoliczności zawarcia umów sprzedaży oraz umów kredytowych z konsumentami potwierdzają skargi konsumentów, cyt. [pisownia oryginalna]:

„Oświadczam, iż sprzedawca stosuje wobec mnie groźby twierdząc, że produkty otrzymałam na warunkach promocyjnych i w przypadku odstąpienia zapłacę kwotę 4290 zł. Ponadto przysyłano mi sms - y strasząc karami umownymi 200 zł za każdy dzień zwłoki (dowód: print screen sms). (...) Sprzedawca dopuszczał się także innych groźb w rozmowach telefonicznych.

Oświadczam równocześnie, że umowa kredytowa na zakup takich towarów była zawierana na pokazie, przy ul. [informacja prawnie chroniona]. Nie otrzymałam żadnych dokumentów potwierdzających zawarcie umowy kredytowej. Pracownik banku dzwonił do mnie w sprawie umowy, oświadczyłam, że od umowy odstąpiłam. W tym samym dniu otrzymałam telefon od sprzedawcy (z numeru: (...)) z groźbami. (...)”

(Dowód: oświadczenie konsumentki z dnia 14 marca 2023 r. załączone do pisma Miejskiego Rzecznika Konsumentów z Nowego Sącza z dnia 14 marca 2023 r., k. 1205 akt adm.)

„Oświadczam, iż na podstawie art. 84 k.c. UCHYLAM się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego w dniu 02.04.2023r., na mocy którego doszło do zawarcia umowy poza lokalem przedsiębiorstwa BLT sp. z o.o. Poznań. Przedmiotowa umowa została zawarta pod silną presją sprzedawcy na 82- letniego obywatela bez możliwości zapoznania się z treścią umowy. Sprzedawca p. (...) miała pełną świadomość o zawyżonej cenie sprzedanego towaru. Zaproszenie było na badanie wzroku, a nie na sprzedaż produktu w cenie podwyższonej aż 7-krotnie.

W wyniku „losowania” zostałem szczęśliwym posiadaczem filtra do wody reklamowanego na wielkiej tablicy za 27 000 zł (dwadzieścia siedem tysięcy zł). Ponieważ filtrem tym nie byłem zainteresowany, to p. (...) zaproponowała zamianę na odkurzacz plus bezpłatny montaż w mieszkaniu, twierdząc wielokrotnie, że to będzie kosztowało jedynie 180 zł. Taką kwotę wpisała do umowy, jednak po cichu pomnożyła to przez 36 rat, co dało w sumie kwotę 4900 zł. NATYCHMIAST podpisane dokumenty „na szybkiego” przekazała kierowcy. Dopiero w domu (po upływie około godz.) zorientowałem się, że za sam montaż zapłacę 3 700 zł (trzy tysiące siedemset zł). (...)” [na umowie zaznaczona jest opcja „Płatność w systemie ratalnym (przy uwzględnieniu poniższych postanowień)” i wpisany [informacja prawnie chroniona], ilość rat, wysokość raty z odsetkami, miesięczna data płatności i termin płatności pierwszej raty]

(Dowód: oświadczenie konsumenta z dnia 11 maja 2023 r. załączone do pisma Naczelnika Urzędu Skarbowego Poznań-Jeżyce z dnia 15 września 2023 r. , k. 1323 akt adm.; umowa sprzedaży, k. 1325 akt adm.)

„W dniu 4.05.23 r. zadzwoniła do mnie pani z zaproszeniem na bezpłatną konsultację badania wzroku oraz odbiór okularów korekcyjnych. (...) Podczas rozmowy nie było mowy o sprzedaży jakiegokolwiek towaru. Konsultacje odbyły się w hotelu [informacja prawnie chroniona] dnia 5.05.23 r. Po wejściu do lokalu zostałem poproszony do badania oczu. Żeby potwierdzić wynik badania poprosili mnie, na pokaz reklamowanego sprzętu. Na pokazie Pani omawiała zalety reklamowanego sprzętu (...).

Podczas spotkania odbywał się niby konkurs za udział w spotkaniu. Spotkanie i prezentacja były zagłuszane głośną muzyką.

Pod koniec spotkania część osób, które w tym uczestniczyły zostały wytypowane do nagrody. Między innymi w tym gronie znalazłem się również ja. W ofercie zaproponowano mi kupno jednego sprzętu w promocyjnej cenie, oraz dodatkowo bezpłatnie dołożono trzy artykuły reklamowane. Podczas podpisywania umowy była propozycja, żeby częściowo opłacić gotówką lub kartą płatniczą. Nie zgodziłem się na wpłatę gotówką lub kartą, więc całość została zlecona jako kredyt bankowy. Chwilę po podpisaniu umowy, poprosiłem o anulowanie umowy z powodu złej decyzji o kupnie sprzętu. Poinformowano mnie, że jest to niemożliwe. Sprzęt odebrałem osobiście po podpisaniu umowy i zostałem poproszony żeby na pytanie z banku potwierdzić, że sprzęt przywiózł kurier.” [na umowie zaznaczona jest opcja „Płatność w systemie ratalnym (przy uwzględnieniu poniższych postanowień)” i wpisany [informacja prawnie chroniona], ilość rat, wysokość raty z odsetkami, miesięczna data płatności i termin płatności pierwszej raty]

(Dowód: wniosek konsumenta załączony do pisma Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Piszcu z dnia 8 maja 2023 r., k. 1362-1363 akt adm.; umowa sprzedaży, k. 1358-1359 akt adm.)

„Ja (...) niniejszym informuję o moim odstąpieniu od umowy sprzedaży następujących rzeczy: robot kuchenny, myjka parowa, mata nefrytowa, ozonator, odkurzacz, poduszka - zagłówek, voucher ambasadorski, zawartej w dniu 15.03.2023 w Hotelu (...).

Równocześnie odstępuję od umowy finansowej zawartej w związku z tą umową z [informacja prawnie chroniona] (płatność w systemie ratalnym) (...).”

(Dowód: oświadczenie konsumenta o odstąpieniu od umowy załączone do pisma Miejskiego Rzecznika Konsumentów w Łodzi z dnia 17 marca 2023 r., k. 1390 akt adm.)

„Ja (...) niniejszym informuję o moim odstąpieniu od umowy sprzedaży następujących rzeczy: ozonator, odkurzacz, zagłówek, myjka parowa, robot kuchenny będących przedmiotem umowy sprzedaży zawartej w Łodzi w dniu 16.02.2023r. na pokazie w Hotelu (...).

Równocześnie odstępuję od umowy finansowej zawartej w związku z tą umową z [informacja prawnie chroniona] (płatność w systemie ratalnym). (...)” [na umowie zaznaczona jest opcja „Płatność w systemie ratalnym (przy uwzględnieniu poniższych postanowień)” i wpisany [informacja prawnie chroniona], ilość rat, wysokość raty z odsetkami, miesięczna data płatności i termin płatności pierwszej raty]

(Dowód: oświadczenie konsumenta o odstąpieniu od umowy załączone do pisma Miejskiego Rzecznika Konsumentów w Łodzi z dnia 17 marca 2023 r., k. 1393 akt adm.; umowa sprzedaży, k. 1394-1395)

„(...) Miejski Rzecznik Konsumentów w Jaworznie przesyła do służbowego wykorzystania kserokopię umowy sprzedaży zawartej w dniu 1 lutego 2023 roku. Umowa została zawarta na pokazie zorganizowanym przez przedsiębiorcę w Hotelu (...) Jaworznie. Wraz z umową

sprzedaży Konsument zawarł umowę kredytu. (...)” [na umowie zaznaczona jest opcja „Płatność w systemie ratalnym (przy uwzględnieniu poniższych postanowień)” i wpisany [informacja prawnie chroniona], ilość rat, wysokość raty z odsetkami, miesięczna data płatności i termin płatności pierwszej raty]

(Dowód: pismo Miejskiego Rzecznika Konsumentów w Jaworznie z dnia 3 lutego 2023 r., k. 1144 akt adm.; umowa sprzedaży, k. 1144-1146)

Zgodnie z §2 umowy sprzedaży stosowanej przez Spółkę przy zawieraniu umów z konsumentami, „Strony ustalają, że zapłata cenu o której mowa w paragrafie 1 nastąpi w następujący sposób (właściwe zaznaczyć znakiem „x”)

- Gotówkowo - płatne przy zawarciu umowy
- Przelew - na rachunek bankowy
- Płatność w systemie ratalnym (przy uwzględnieniu poniższych postanowień)” [pisownia oryginalna].

Dodatkowo, powyżej §2, znajdują się pola do uzupełnienia w zakresie łącznej kwoty do zapłaty, wpłaty własnej i pozostałej kwoty do zapłaty. Przykładowa adnotacja na umowie w tym zakresie wyglądała następująco:

ŁĄCZNA KWOTA DO ZAPŁATY z tytułu zakupu powyższych towarów to: (kwota ta obejmuje należny podatek VAT).	10 000,-
WPŁATA WŁASNA Kupujący wpłaca przy zawarciu niniejszej umowy sprzedaży kwotę:	- 5000 (t) - 5000 (y)
o tym samym DO ZAPŁATY POZOSTAJE KWOTA	0,-

ściwe oznaczyć znakiem "x")
systemie ratalnym (przy uwzględnieniu następujących postanowień):

(Dowód: formularz umowy sprzedaży, k. 67, 278 akt adm.; umowa sprzedaży, k. 1269 akt adm., komplety umów sprzedaży, k. 419-551, 557-900 akt adm.)

Na podstawie skarg konsumentów oraz analizy egzemplarzy umów zgromadzonych w aktach sprawy ustalono jednocześnie, że Spółka przyjmuje od konsumentów płatności z tytułu umów zawieranych na pokazach zbiorowych oraz indywidualnych przez nią organizowanych przed upływem ustawowego terminu na odstąpienie od umowy.

(Dowód: skargi i zawiadomienia, k. 1125-1126, 1147-1156, 1158-1165, 1213-1229, 1231-1250, 1263-1282, 1284-1290, 1293-1304, 1306-1314, 1328-1340, 1341-1356, 1357-1363, 1367-1377, 1378-1387, 1396-1407, 1408-1412 akt adm.; komplety umów sprzedaży, k. 419-551, 557-900 akt adm.)

Z analizy egzemplarzy umów wynika, że w dniu zawarcia umowy sprzedaży płatności przyjmowane były w gotówce lub z użyciem karty płatniczej (częściowa lub całkowita wpłata z tytułu zawieranej umowy). Na umowach zawartych przez Spółkę z konsumentami po 1 stycznia 2023 r., znajdowały się pisemne adnotacje o zapłacie całości lub części ceny gotówką. Spółka dopuszcza również jednorazowe lub rozłożone na nieoprocentowane raty płatności w formie przelewu bankowego, przy czym przelewy wykonywane bywają również w dniu zawarcia umowy sprzedaży.

(Dowód: komplety umów sprzedaży, k. k. 419-551, 557-900 akt adm.; rachunki bankowe Spółki, k. 214, 217 akt adm.)

Konsumenci często decydowali się na finansowanie zakupów od Spółki z kredytów zaciąganych na ten cel. Bywało jednak, że cena była częściowo regulowana przez konsumentów ze środków własnych i tylko część ceny była kredytowana. Tego rodzaju zaliczki konsumenci uiszczali na rzecz Spółki w gotówce, przelewem bankowym lub z użyciem karty płatniczej.

(Dowód: komplety umów sprzedaży, k. 419-551, 557-900 akt adm.)

Z materiału zgromadzonego w toku postępowania wynika równocześnie, że w sytuacji zawarcia przez konsumenta umowy kredytowej, środki z tytułu umowy kredytu są uruchamiane przez bank w ciągu kilku dni (kwota udzielonego konsumentowi kredytu jest przelewana na konto Spółki w tym terminie).

(Dowód: umowy sprzedaży, k. 469, 488, 495-496, 498-501, 503, 785, 813, 835, 1309 akt adm.; rachunki bankowe Spółki, k. 214, 217 akt adm.)

Powyższe ustalenia potwierdzają liczne skargi konsumentów, cyt. (pisownia oryginalna):

„Do Federacji Konsumentów zgłosiła się pani (...) która była w Nowej Rudzie na pokazie 2023-01-28 r. Zgłosiła się do Federacji 8-02-2023 prosząc o pomoc w odstąpieniu od umowy. W ustawowym terminie było wysłane do firmy odstąpienie od umowy w terminie potem został wysłany towar który przez firmę został przyjęty. Tak samo było wysłane pismo do banku z rezygnacji umowy kredytu. Federacja Konsumentów 8-02-2023 dodzwoniła się do banku i w rozmowie pani powiedziała że jest dotrzymany termin. Mimo tego bank wysłał umowę i blankiety do zapłaty. Konsumentka zgłosiła się do biura ponownie prosząc o pomoc tj 14-03-2023 po godzinie czekania na rozmowę wysłałam panią na policję ponieważ pani wpłaciła 2900 gotówką na pokazie to pieniądze w ciągu 14 dni od otrzymania towaru powinny trafić na konto konsumenta a do dnia dzisiejszego nie ma pieniędzy (...)” [na zawartej umowie sprzedaży w rubryce „Wpłata własna. Kupujący wpłaca przy zawarciu niniejszej umowy sprzedaży kwotę” jest wpisana odręcznie kwota 2900 ,- , oraz są wypełnione elementy dotyczące finansowania bankowego i wpisany **[informacja prawnie chroniona]** , ilość rat, wysokość raty z odsetkami, miesięczna data płatności i termin płatności pierwszej raty]

(Dowód: pismo Federacji Konsumentów w Nowej Rudzie z dnia 14 marca 2023 r., k. 1147-1156 akt adm.; umowa sprzedaży, k. 1148-1149 akt adm.)

„(...) Z informacji przekazanych przez konsumenta wynika, że w trakcie pokazu konsument dokonał płatności gotówką w kwocie 500 zł, natomiast pozostała do zapłaty kwota miała zostać spłacona na podstawie zawartej podczas pokazu umowy finansowej, w ratach po 251,71 zł. Ponadto konsument został przez przedsiębiorcę poinformowany, aby twierdził, że umowy zawarte zostały podczas pokazu zorganizowanego w domu konsumenta na zaproszenie (...)” [na zawartej umowie sprzedaży w rubryce „Wpłata własna. Kupujący wpłaca przy zawarciu niniejszej umowy sprzedaży kwotę” jest wpisana odręcznie kwota 500 ,- oraz są wypełnione elementy dotyczące finansowania bankowego i wpisany **[informacja prawnie chroniona]**, ilość rat, wysokość raty z odsetkami, miesięczna data płatności i termin płatności pierwszej raty]

(Dowód: pismo Miejskiego Rzecznika Konsumentów w Toruniu z dnia 8 marca 2023 r., k. 1158-1159 akt adm.; umowa sprzedaży, k. 1161-1164 akt adm.)

„(...) Umowę niniejszą podpisałam poza lokalem przedsiębiorstwa w dniu 10 lutego 2023 r., podczas zorganizowanej przez Państwa prezentacji wyrobów w Toruniu. Oświadczenie niniejsze składam w ślad za wystosowaną do Państwa drogą elektroniczną w dniu 23 lutego 2023 r. wiadomością informującą o w/w decyzji. Jednocześnie stanowczo podkreślam, że niniejszą umowę podpisałam poza lokalem przedsiębiorstwa, a nie w domu (...)” [na zawartej umowie sprzedaży w rubryce „Wpłata własna. Kupujący wpłaca przy zawarciu niniejszej umowy sprzedaży kwotę” jest wpisana odręcznie kwota 500 ,- z adnotacją „Terminal” oraz są wypełnione elementy dotyczące finansowania bankowego i wpisany **[informacja prawnie chroniona]**, ilość rat, wysokość raty z odsetkami, miesięczna data płatności i termin płatności pierwszej raty]

(Dowód: odstąpienie od umowy konsumenta z dnia 23 lutego 2023 r. załączone do pisma Miejskiego Rzecznika Konsumentów w Toruniu z dnia 8 marca 2023 r., k. 1160 akt adm.; umowa sprzedaży, k. 1161-1164 akt adm.)

„W załączeniu przesyłam Umowę sprzedaży z dnia 16 lutego 2023 r., którą zawarł Pan (...) z Better Life Technology sp. z o.o., poza lokalem przedsiębiorstwa - podczas pokazu w lokalu gastronomicznym (...), w Gryficach (...) Zawierając w/w umowę poza lokalem przedsiębiorstwa, Pan (...) dokonał zapłaty całej kwoty 12 900 zł (...)”

(Dowód: pismo Powiatowego Rzecznika z Gryfic z dnia 20 lutego 2023 r., k. 1125 akt adm.; umowa sprzedaży, k. 1126 akt adm.)

„(...) Pracownica tej firmy przekonała małżonkę, że lepiej będzie wpłacić gotówką 9000 zł niż w ratach ponad 13 000. Ja zostałem poproszony do sprawdzenia „wygranego” wyposażenia. W tym czasie żona podpisała drugą umowę na 9 000 zł i namówiono ją do opłacenia ze swojej karty bankomatowej 2000 zł (taki był limit karty). Specjalistom od manipulacji z tej firmy udało się przekonać również i mnie i przekazania przelewem internetowym pozostałej kwoty 7 000 zł. Towar zapakowano i odwieziono do naszego mieszkania (...)” [na zawartej umowie sprzedaży w rubryce „Wpłata własna. Kupujący wpłaca przy zawarciu niniejszej umowy sprzedaży kwotę” jest wpisana odręcznie kwota 9 000 ,- oraz odręczna adnotacja „zapłacono całość”]

(Dowód: wniosek konsumentów z dnia 6 marca 2023 r. załączony do pisma Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Lublińcu z dnia 17 maja 2023 r., k. 1214-1215, 1217-1218 akt adm.; umowa sprzedaży, k. 1223-1226 akt adm.)

„(...) Po pokazie odbyło się losowanie, którego wygrana uprawniała do odbioru filtra do wody. Tego produktu jednakże nie chcieliśmy. Konsultant namówił nas jednak do zakupu materaca i odkurzacza, które miały być za darmo. Opłatę miałem wnieść tylko za odkurzacz. Z uwagi na to, że nie dysponowaliśmy taką gotówką konsultant zaproponował raty przy wpłacie zaliczki w wysokości 1000 zł. Nie posiadaliśmy takich pieniędzy przy sobie dlatego konsultant zaproponował, że pojedzie z nami do domu po pieniądze. Wtedy wszystkie dokumenty były już wypełnione i przeze mnie podpisane. Przy odbiorze gotówki konsultant zaznaczył, że gdyby ktoś pytał mamy potwierdzić, że umowa została zawarta w domu, przez co właściwie materace mamy za darmo. (...) zadzwoniła konsultantka z banku z prośbą o potwierdzenie, że zawarłem umowę kredytową. (...)” [na zawartej umowie sprzedaży w rubryce „Wpłata własna. Kupujący wpłaca przy zawarciu niniejszej umowy sprzedaży

kwotę” jest wpisana odrębnie kwota 1 000 zł, dodatkowo zaznaczona jest opcja „Płatność w systemie ratalnym (przy uwzględnieniu poniższych postanowień)” i wpisany [informacja prawnie chroniona], ilość rat, wysokość raty z odsetkami, miesięczna data płatności i termin płatności pierwszej raty]

(Dowód: skarga konsumenta z dnia 11 maja 2023 r. załączona do pisma Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Tarnowie z dnia 12 czerwca 2023 r., k. 1237-1239 akt adm.; umowa sprzedaży, k. 1249-1250 akt adm.)

„(...) W dniu 15.02.2023 r. Pan (...) na prezentacji zorganizowanej w Płocku zawarł umowę sprzedaży poza lokalem przedsiębiorstwa, której przedmiotem był zakup: myjki ciśnieniowej, odkurzacza bezprzewodowego, ozonatora, robota kuchennego oraz materaca 3D w łącznej cenie 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych 00/100). Całość kwoty konsument wpłacił w dniu zawarcia umowy.(...)” [na zawartej umowie sprzedaży w rubryce „Wpłata własna. Kupujący wpłaca przy zawarciu niniejszej umowy sprzedaży kwotę” jest wpisana odrębnie dwukrotnie kwota 5 000, oraz zaznaczona opcja „Gotówkowo - płatne przy zawarciu umowy”]

(Dowód: pismo Miejskiego Rzecznika Konsumentów w Płocku z dnia 16 października 2023 r. , k. 1263 akt adm., umowa sprzedaży, k. 1269-1271 akt adm.)

„Do Miejskiego Rzecznika Konsumentów w Częstochowie wpłynęła prośba o interwencję od Pani (...) w sprawie odstąpienia od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa i zwłoki przedsiębiorcy w zwrocie należności wpłaconej przy zawarciu umowy (...)” [na zawartej umowie sprzedaży w rubryce „Wpłata własna. Kupujący wpłaca przy zawarciu niniejszej umowy sprzedaży kwotę” jest wpisana odrębnie kwota 5 900, oraz zaznaczona opcja „Gotówkowo - płatne przy zawarciu umowy”]

(Dowód: pismo Miejskiego Rzecznika Konsumentów w Częstochowie z dnia 22 marca 2023 r. , k. 1284 - 1285 akt adm. umowa sprzedaży, k. 1289-1290 akt adm.)

„(...) Pokaz odbył się w dn. 11.1.2023 o godz. 14.00 w Sali konferencyjnej (wynajętej) lokalu przy ul. (...) w Katowicach. Prowadzący pokaz zachwalał zalety i korzyści zdrowotne prezentowanego sprzętu; garnki, wyciskarka do soków, odkurzacz, ozonator powietrza, fotel masujący. W tego typu pokazie uczestniczyłam pierwszy raz i byłam pewna, że jest to rzetelne i uczciwe. Następnie odbyło się losowanie nagród i zdziwiło mnie to, że zostałam wytypowana do nagrody (moje imię i nazwisko pokazało się na dużej tablicy świetlnej). Moment podpisania umowy był dla mnie podejrzany, ponieważ wylosowane przedmioty były za przysłowiową złotówkę tylko ozonator powietrza kosztował 9.900 zł (dziewięćtyśięcdziewięćset zł). Część należności czyli 1900 zł zapłaciłam na miejscu kartą a 8.000 gotówką. (...)” [na zawartej umowie sprzedaży jest wpisana odrębnie adnotacja 9900 zapłacono całość oraz zaznaczona opcja „Gotówkowo - płatne przy zawarciu umowy”]

(Dowód: skarga konsumentki załączona do pisma Miejskiego Rzecznika Konsumentów w Katowicach z dnia 13 marca 2023 r., k.1294-1295 akt adm.; umowa sprzedaży, k. 1296-1299 akt adm.)

„(...) W trakcie indywidualnych rozmów z prowadzącymi spotkanie pozwoliłem się wciągnąć w dyskusję na temat prezentowanych urządzeń. Zauważyło tutaj moje osobiste zainteresowanie i ciekawość wszelkich nowych rozwiązań technologicznych. Niektóre z tych urządzeń oglądałem w czasie przerwy. Na pytanie co mnie zainteresowało odpartem, że chyba myjka parowa. Akumulatorowe zasilanie mogłoby być przydatne do czyszczenia

wnętrza samochodu. Natychmiast pojawiła się propozycja, że jeśli zostanę „Ambasadorem” sprzedawcy, to cena z 14990 zł zostanie obniżona do 12990 zł. Pojawiła się kwota też 380 zł.

W tym momencie straciłem zdolność myślenia, gdyż ta kwota oznaczała wysokość ewentualnej raty przy zapłacie ratalnej. Zasypany gradem słów osób stojących nad moja głową i propozycjami kolejnych „prezentów”: ozonator, odkurzacz, robot kuchenny, materac i jeszcze filtr wody dopełniło reszty. Wiedząc, że za darmo nikt niczego nie daje zapytałem gdzie w tej propozycji jest ten „haczyk”. Usłyszałem, że zadowolony nabywca to reklama i to się firmie opłaca.

Zupełnie już oszołomiony podpisałem podsunięte mi papiery i umowę na 12990zł. Umówiliśmy się, że na miejscu zapłacę 4000zł zaś 8900zł przelewem na rachunek firmy 10.03.2023r. Transport kupionych artykułów i po drodze bankomat.

Problemy z podjęciem pieniędzy (limit wypłat) - ostatecznie podjąłem 1900zł w 3 częściach, w 2 bankomatach (potwierdzenia wypłat i przelewu w załączeniu) i wręczyłem przedstawicielowi sprzedawcy. W domu przelew elektroniczny 2100 zł na rachunek BLT (sprzedawcy).

Kiedy na umowie w miejscu wpłata własna zauważyłem 2100zł, przelew i 1000zł gotówka zamiast odpowiednio 2100zł i 1900zł. Pan przerobił kwotę łączną do zapłaty z 12990zł na 12000zł !!!

W warunkach emocji i stresu nie pomyślałem o pokwitowaniu pełnej wpłaconej kwoty. Nie upomniałem się też o fakturę i zdecydowano za mnie, że jej nie chcę. (...)” [na zawartej umowie sprzedaży w rubryce „Wpłata własna. Kupujący wpłaca przy zawarciu niniejszej umowy sprzedaży kwotę” jest wpisana odręcznie kwota 2100 (przelew) i 1000 (G) oraz zaznaczona opcja „Przelew - na rachunek bankowy”]

(Dowód: wniosek konsumenta załączony do pisma Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Bielsku-Białej z dnia 5 lipca 2023 r., k. 1307 - akt adm.; umowa sprzedaży, k. 1308-1309 akt adm.)

„(...) wnoszę o skierowanie pisma do przedsiębiorcy Bester Lipe Technologi o zwrot kwoty 1500 zł wpłaconej w dniu zawarcia umowy 26.01.2023 r. Umowę zawarłem na pokazie w restauracji (...) w Rudzie Śląskiej. (...)” [na zawartej umowie sprzedaży w rubryce „Wpłata własna. Kupujący wpłaca przy zawarciu niniejszej umowy sprzedaży kwotę” jest wpisana odręcznie kwota 1500 ,- oraz odręczna adnotacja „zapłacono całość gotówką” oraz zaznaczona opcja „Gotówkowo - płatne przy zawarciu umowy”]

(Dowód: wniosek konsumenta załączony do pisma Miejskiego Rzecznika Konsumentów w Rudzie Śląskiej z dnia 8 sierpnia 2023 r., k. 1330-1331 akt adm.; umowa sprzedaży, k. 1333-1334 akt adm.)

„Dnia 19/02/2023 senior (...) udał się na badanie wzroku (na które został zaproszony telefonicznie do Sosnowca, ul. (...) (hotel). W trakcie pobytu na badaniu wzroku w tym miejscu odbył się pokaz produktów i urządzeń domowych poprzez które (...) stał się posiadaczem nieplanowanych wcześniej zakupów, tj. filtr z montażem; ozonator; myjka parowa; odkurzacz; robot kuchenny; noże za kwotę 14.900,00 zł.

Na miejscu zachęcono (...) do zapłaty udostępniając mu komputer celem zalogowania się do banku i wykonania przelewu.

(...) na miejscu zalogował się na r-k bankowy i zrealizował przelew na kwotę: 5.000,00 zł oraz 2.000,00 zł (łącznie 7.000,00 zł). Przedstawiciel firmy Better Life Technology zawiózł (...) do domu - z całym zakupionym sprzętem, wniósł mu zakupy do mieszkania (1 zakup rozpakował, ustawił w kuchni (zabrał opak.). (...) zapłacił gotówką w swoim mieszkaniu tj. kwotę 7.900,00 zł - całą kwotę tj. 14.900,00 zł (...) zapłacił w dniu pokazu dn. 19/02/2023.(...)” [na zawartej umowie sprzedaży w rubryce „Wpłata własna. Kupujący wpłaca przy zawarciu niniejszej umowy sprzedaży kwotę” jest wpisana odręcznie kwota 14900 ,- oraz zaznaczona opcja „Gotówkowo - płatne przy zawarciu umowy”]

(Dowód: wniosek konsumenta załączony do pisma Miejskiego Rzecznika Konsumentów w Sosnowcu z dnia 21 marca 2023 r., k. 1342-1345 akt adm.; umowa sprzedaży, k. 1355-1356 akt adm.)

„Dnia 2.02.2023 byłem na spotkaniu gdzie zakupiłem sprzęt na kartę 4,800 zł. (...)” [na zawartej umowie sprzedaży w rubryce „Wpłata własna. Kupujący wpłaca przy zawarciu niniejszej umowy sprzedaży kwotę” jest wpisana odręcznie kwota 4900 ,- oraz odręczna adnotacja „zapłacono gotówką całość” oraz zaznaczona opcja „Gotówkowo - płatne przy zawarciu umowy”]

(Dowód: skarga konsumenta z dnia 21 kwietnia 2023 r., k. 1367, 1369-1371 akt adm.; umowa sprzedaży, k. 1372 akt adm.)

„(...) Zgłosił się do nas konsument, który w lutym uczestniczył w pokazie. Na pokazie sprzedawano urządzenia AGD. Podczas spotkania konsumenci kupowali towary a przedsiębiorca wymagał uiszczenia zapłaty. W opisanej sprawie cena za towar to 1870 zł i taka kwotę w całości konsument zapłacił podczas pokazu (informacja wynika wprost z umowy - pierwsza strona, gdzie wskazano, jaką kwotę konsument uiścił podczas pokazu).(...)” [na zawartej umowie sprzedaży w rubryce „Wpłata własna. Kupujący wpłaca przy zawarciu niniejszej umowy sprzedaży kwotę” jest wpisana odręcznie kwota 1870 ,- oraz odręczna adnotacja „zapłacono gotówką”]

(Dowód: pismo Fundacji LexCultura z dnia 17 kwietnia 2023 r., k. 1378 akt adm.; umowa sprzedaży, k. 1379-1382 akt adm.)

„Zostałam zaproszona telefonicznie na konsultację okulistyczną do Hotelu (...).

Na sali zebrało się ok. 30 osób. Przy wejściu otrzymałam Kupon konkursowy z numerem i wypisanym moim nazwiskiem.

Podczas oczekiwania na konsultację lekarską demonstrowano (na ekranie monitora oraz fizycznie, pokazując poszczególne urządzenia) działanie różnych sprzętów gospodarstwa domowego (odkurzacze, materac zdrowotny, Multicooker, filtr do wody, itp.) podkreślając, że w dniu dzisiejszym nie odbywa się sprzedaż tych artykułów.

Badanie okulistyczne ograniczyło się do pytania na co się skarżam oraz oświadczenia, że skoro mam światłowstręt, to żadne badanie nie może się odbyć i mam się zgłosić do swojego okulisty.

Następnie odbyło się losowanie, w którym mój talon wygrał rzekomo kilka nagród. Podpisałam pismo z wyszczególnionymi nagrodami, nie mając świadomości, że podpisuję Umowę Sprzedaży.

Poinformowano mnie o konieczności zapłaty kwoty 10 900,00 zł z nie do końca wyjaśnionych powodów, która miała stanowić drobny procent wartości mojej wygranej. Otrzymałam

również 4 vouchery na łączną kwotę 7 700,00 do zrealizowania w sklepie BLT, który rzekomo ma zostać otwarty w Łodzi w kwietniu 2023.

Odwieziono mnie do domu wraz z nagrodami (ale bez Filtra do wody) oraz kilkoma dodatkowymi artykułami stanowiącymi gratisy (mata masująca, masażer na ramiona, multigenerator ozonu).

W moim mieszkaniu, dwoje pracowników firmy BLT zainkasowało ode mnie kwotę 10 900,00 zł w gotówce, a następnie zażądano jeszcze 3800,00 zł jako jakąś dodatkową opłatę, na którą to kwotę nie otrzymałam pokwitowania. (...)” [na zawartej umowie sprzedaży w rubryce „Wpłata własna. Kupujący wpłaca przy zawarciu niniejszej umowy sprzedaży kwotę” jest wpisana odręcznie kwota 10 900 ,- oraz odręczna adnotacja „zapłacono gotówką” oraz pieczętką „Zapłacono gotówką”]

(Dowód:. wniosek konsumenta załączony do pisma Miejskiego Rzecznika Konsumentów z Łodzi z dnia 4 kwietnia 2023 r., k. 1398-1399 akt adm.; umowa sprzedaży, k. 1399-1401 akt adm.)

W toku postępowania wyjaśniającego do kilkunastu konsumentów, którzy zawarli umowy ze Spółką i następnie od nich odstąpili skierowano ankietę dotyczącą procesu zawarcia umowy ze Spółką. Część konsumentów, którzy odesłali ankietę na pytanie o to, czy umowa została zawarta podczas spotkania w hotelu/restauracji/sali czy umowa została zawarta w miejscu zamieszkania wskazało na jej zawarcie podczas spotkania w hotelu/restauracji/sali oraz wskazało, że wpłacała środki pieniężne na poczet ceny. Poniżej fragmenty odpowiedzi konsumentów na wspomniane ankietę:

„W dniu 02.07.2023 o godz. 14.00 uczestniczyłem w pokazie organizowanym przez Better Life Technology sp. z o.o. z Poznania. Pokaz odbył się w moim miejscu zamieszkania w Końskich w Hotelu (...). Wszystkie osoby biorące udział w pokazie zostały wprowadzone do systemu i jak oznajmił organizator w całej Polsce organizowanych jest o godz. 14.00 kilka takich pokazów i bierze w nich udział około 300 osób. Po zakończeniu pokazów organizator oświadczył że z tych 300 osób, zostanie wylosowanych 10, którzy będą mogli zakupić towar prezentowany na pokazie po obniżonej cenie. W między czasie na ekranie zaczęły się pojawiać „wylosowane” osoby od 1 do 10 z różnych miejscowości w Polsce, w których miałyby się odbywać pokazy. Na 10 pozycji zostało wyświetlone moje nazwisko. Wobec tego organizator zaproponował nabycie ozonatora i maty masującej i poduszek za łączną kwotę 5900 zł tj. około 50% pełnej wartości. Wyraziłem na to zgodę. Wobec czego została sporządzona umowa sprzedaży bez numeru z dnia 02.07.2023 z płatnością 1000 zł jako wpłata własna w dniu pokazu i 4900 zł płatne do 5.07.2023 r. Zakupione przedmioty zostały mi wydane i zabrałem je do domu (...)”

(Dowód: odpowiedź na ankietę z dnia 25 września 2023 r., k. 234-235 akt adm.)

„Na dzień 5.05.23 r. dostałem zaproszenie na bezpłatną konsultację badania wzorku oraz odbioru okularów korekcyjnych. Spotkanie na które przybyłem nie miało nic wspólnego z tematem oferowanego zaproszenia. Okazało się że był to pokaz artykułów gosp. domowego. Podczas podpisywania umowy dostałem propozycję wpłaty zaliczki gotówką lub kartą płatniczą. Nie skorzystałem z tej propozycji. Po krótkiej chwili chciałem anulować umowę pożyczki, lecz dostałem odpowiedź, że jest to już niemożliwe, tłumacząc się że umowa jest już w banku.”

(Dowód: odpowiedź na ankietę z dnia 2 października 2023, k. 248-249 akt adm.)

„Firma Better Life Technology sp. z o.o. z Poznania pomimo kilkakrotnych prób nawiązania kontaktów telefonicznych i pisemnych do dnia dzisiejszego nie skontaktowała się ze mną. W odpowiedzi na pismo Miejskiego Rzecznika Konsumentów w Toruniu w dniu 12.V.2023 przyznała, że moje roszczenie o wpłacone 500,00 na pokazie w hotelu (...) jest dla nich zobowiązujące i zostanie przesłane bez zbędnej zwłoki. Sprawę skierowałam do Sądu.”

(Dowód: odpowiedź na ankietę z dnia 2 października 2023, k. 912 -913 akt adm.)

„W dniu 03.02.2023 na pokazie w Hotelu (...) w Dzierżoniowie zakupiłem robot kuchenny za 1870 zł. 11 lutego 2023 r. dokonałem zwrotu zakupionego robota. W dniu 14 lutego otrzymałem potwierdzenie o dokonaniu zwrotu. Do dnia dzisiejszego nie otrzymałem zwrotu pieniędzy za zawrócony towar. Proszę o zwrot pieniędzy.”

(Dowód: odpowiedź na ankietę z dnia 13 października 2023 r., k. 918-919 akt adm.)

Spółka ma w swojej ofercie m.in. produkty wełniane. W zakresie zakupu produktów wełnianych Spółka współpracuje z [informacja prawnie chroniona].

Z faktur wynika, że w okresie [informacja prawnie chroniona] Spółka nabywała następujące produkty:

1. Podkład Materac [informacja prawnie chroniona] merynos 80x200 - Wyroby rehabilitacyjne z dzianin wełnianych Klasa I, Reguła 1 Podkłady i materace do ćwiczeń
2. Podpora zagłówek 20x40 Wyroby rehabilitacyjne z dzianin wełnianych Klasa I, Reguła 1
3. Poduszka profilowana 30x50 Wyroby rehabilitacyjne z dzianin wełnianych Klasa I, Reguła
4. Zestaw: kołdra 160x200, 2 x poduszka 40x60 Wyroby rehabilitacyjne z dzianin wełnianych Klasa I, Reguła 1 Pościelowe wyroby rozgrzewające.

(Dowód: pismo [informacja prawnie chroniona] z dnia 19 grudnia 2023 r., k. 1087-1111 akt adm.)

Zgodnie z oświadczeniem [informacja prawnie chroniona] oraz przekazanymi przez nią dokumentami, powyższe produkty są zgłoszone do Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych i spełniają warunki dla wyrobów medycznych.

(Dowód: pismo [informacja prawnie chroniona] z dnia 19 grudnia 2023 r., k. 1087-1111 akt adm.; potwierdzenie zgłoszenia produktów do Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych, k. 1089-1090 akt adm.; potwierdzenia przeniesienia zgłoszonych produktów do bazy z roku 2011, k.1091-1092 akt adm.; instrukcje użytkownika umieszczone przy materacu, kołdrze, poduszce, poduszce profilowanej, k. 1093 akt adm.)

Zgodnie z ustaleniami, materac oferowany przez Spółkę o nazwie handlowej [informacja prawnie chroniona] jest produkowany przez [informacja prawnie chroniona] i jest określany na dokumentach sprzedażowych jako Podkład [informacja prawnie chroniona] merynos

80x200 - Wyroby rehabilitacyjne z dzianin wełnianych Klasa I, Reguła 1 Podkłady i materace do ćwiczeń.

(Dowód: pismo [informacja prawnie chroniona] z dnia 19 grudnia 2023 r., k. 1087-1111 akt adm.)

Ceny zakupu produktów wełnianych przez Spółkę wynoszą:

[informacja prawnie chroniona]

Sprzedaż ww. produktów jest obciążona stawką VAT 8 %, a na fakturach VAT wystawionych przez [informacja prawnie chroniona] dotyczących ich sprzedaży zawarte są informacje, że „towar sprzedawany niniejszą fakturą jest wyrobem medycznym i podlega obniżonej stawce VAT 8% bez względu na symbol PKWiU”.

(Dowód: pismo [informacja prawnie chroniona] 19 grudnia 2023 r., k. 1087-1111 akt adm.; wykaz faktur, k. 1094 akt adm.; faktury sprzedażowe wystawione przez [informacja prawnie chroniona] dla Better Life Technology sp. z o.o., k. 1095-1111 akt adm.)

Z analizy egzemplarzy umów sprzedaży zawieranych z konsumentami oraz paragonów fiskalnych wystawionych przez Spółkę do zawartych umów sprzedaży wynika, że w zdecydowanej większości umowy sprzedaży zawierane przez Spółkę z konsumentami obejmują produkty wełniane kupowane od [informacja prawnie chroniona], które są wyrobami medycznymi.

Z paragonów fiskalnych wynika, że ceny sprzedaży wyrobów medycznych konsumentom oscylują w granicach od 400 do 8700 zł za zagłówek, od 3000 zł do 11700 zł za materac 3D, ok. 3100 zł za poduszkę profilowaną oraz że Spółka przypisuje im zdecydowaną część ceny całej umowy (ze zgrupowanego materiału wynika, że ceny poszczególnych towarów nie są wymieniane w treści samej umowy, podana była tylko łączna cena za wszystkie zakupione towary). Pozostałe produkty małego AGD mają przypisaną na paragonie fiskalnym stałą cenę 400 zł. Z ustaleń wynika również, że Spółka wystawiając paragony fiskalne od produktów wełnianych nalicza niższy 8% VAT, a w przypadku pozostałych produktów 23% VAT.

(Dowód: komplety umów sprzedaży, k. 419-551, 557-900 akt adm.)

Produkty w postaci wyrobów medycznych, które znajdują się w ofercie Spółki i były następnie sprzedawane konsumentom nie są wskazywane w umowach kredytów konsumenckich. W umowach kredytowych jako nabywane produkty były wskazywane inne produkty jak m.in. oczyszczacz, odkurzacz, masażer do stóp, ozonator, robot kuchenny czy filtr do wody.

(Dowód: umowy o kredyt ratalny, k. 984-993, 1044-1045, 1047-1048, 1050-1051, 1053-1054, 1154-1155 akt adm.)

Ze zgrupowanego w sprawie materiału dowodowego wynika, że Zarząd prowadzi bieżącą i pełną kontrolę nad wszystkimi aspektami działalności Spółki. Zebrana dokumentacja wskazuje, że Iwona Ewa Duszyńska oraz Tomasz Ciesielski osobiście dokonują czynności w Spółce. Iwona Ewa Duszyńska m.in. odbiera osobiście korespondencję kierowaną do Spółki, w tym pisma od konsumentów czy pisma od rzeczników konsumentów, które zawierają również informacje dotyczące nieprawidłowości w działaniu Spółki. Tomasz Ciesielski podpisuje się pod odpowiedziami na kierowane do Spółki pisma rzeczników konsumentów.

(Dowód: pisma i potwierdzenia odbioru korespondencji kierowanej do Spółki, k. 1139-1140, 1196-1199, 1272-1276, 1278-1279, 1314, 1342-1356 akt adm.; pisma Spółki kierowane do rzeczników konsumentów w odpowiedzi na ich wystąpienia dotyczące nieprawidłowości w działaniu Spółki, k. 1141-1142, 1277, 1282 akt adm.)

Iwona Ewa Duszyńska - Członek Zarządu odpowiedzialna jest w Spółce [informacja prawnie chroniona] Iwona Ewa Duszyńska jest również osobą [informacja prawnie chroniona].

(Dowód: umowa o współpracy w zakresie pośrednictwa w finansowaniu sprzedaży kredytem bankowym lub innymi produktami finansowym [informacja prawnie chroniona], k.1040-1042, 1113 akt adm.; porozumienie [informacja prawnie chroniona], k. 981-982 akt adm.; umowy o kredyt ratalny, k. 984-993, 1044-1045, 1047-1048, 1050-1051, 1053-1054, 1154-1155 akt adm.)

Zarząd reprezentuje również Spółkę w kontaktach z innymi podmiotami świadczącymi na rzecz Spółki usługi zewnętrzne, w tym z [informacja prawnie chroniona]. Umowy te zostały podpisane przez [informacja prawnie chroniona], natomiast każdorazowo były one analizowane przez [informacja prawnie chroniona].

Z wyjaśnień udzielonych przez członków Zarządu w toku kontroli wynika, [informacja prawnie chroniona]. Zgodnie z oświadczeniem Tomasza Ciesielskiego, zajmuje się on [informacja prawnie chroniona].

(Dowód: umowa o świadczenie usług z dnia [informacja prawnie chroniona] r. zawarta z [informacja prawnie chroniona], k. 411- 413 akt adm.; umowa o świadczenie usług z dnia 31 marca 2023 r. zawarta z [informacja prawnie chroniona], k. 414-416 akt adm.; nagranie z odbierania [informacja prawnie chroniona] złożonych w dniu 21 sierpnia 2023 r. , k. 324 akt adm.; nagranie z odbierania [informacja prawnie chroniona] złożonych w dniu 21 sierpnia 2023 r., k. 321-322 akt adm.)

W toku odbierania wyjaśnień w ramach kontroli prowadzonej w dniu 24 lipca 2023 r. [informacja prawnie chroniona]

(Dowód: nagranie z odbierania [informacja prawnie chroniona] złożonych w dniu 24 lipca 2023 r., k. 276 akt adm.)

Z wiedzy posiadanej przez Prezesa Urzędu z prowadzonych uprzednio postępowań wynika, że Spółka współpracuje z osobami z doświadczeniem w zakresie sprzedaży bezpośredniej w branży pokazowej. Z posiadanej przez Prezesa Urzędu wiedzy wynika, że osobami, które zawierały lub zawierają umowy w imieniu Spółki są osoby, które zajmowały się analogiczną działalnością w ramach współpracy z [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona], a ich działania były przedmiotem decyzji Prezesa Urzędu stwierdzających stosowanie licznych praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Przykładem są osoby [informacja prawnie chroniona] ([informacja prawnie chroniona]), [informacja prawnie chroniona], [informacja prawnie chroniona] czy [informacja prawnie chroniona] ([informacja prawnie chroniona] oraz jego podpisy znajdują się na umowach zawartych z konsumentami). Należy zauważyć, że Prezes Urzędu w decyzji nr [informacja prawnie chroniona] uznał za naruszające zbiorowe interesy konsumentów praktyki stosowane przez [informacja prawnie chroniona] z siedzibą w [informacja prawnie chroniona] (aktualnie [informacja prawnie chroniona] z siedzibą w [informacja prawnie chroniona]) polegające na wprowadzaniu konsumentów w błąd co do przyczyny kierowanych

do konsumentów zaproszeń, wprowadzaniu w błąd, że spotkanie i prezenty za udział w spotkaniu są finansowane przez sponsora oraz udzielaniu konsumentom nieprawdziwych informacji co do losowania podczas prezentacji. W decyzji nr [informacja prawnie chroniona] Prezes Urzędu uznał za naruszające zbiorowe interesy konsumentów praktyki [informacja prawnie chroniona] polegające na wprowadzaniu konsumentów w błąd co do przyczyny kierowanych do konsumentów zaproszeń, wprowadzaniu w błąd, że spotkanie i prezenty za udział w spotkaniu są finansowane przez sponsora oraz udzielaniu konsumentom nieprawdziwych informacji co do losowania podczas prezentacji. Dodatkowo, została zakwestionowana praktyka dotycząca wprowadzania w błąd co do prezentów za udział w prezentacji (w rzeczywistości konsumenci nie otrzymywali obiecanych prezentów, a te które były im oferowane za sam udział w pokazie były bardzo niskiej wartości i jakości). Ww. decyzje nr [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona] są prawomocne.

(Dowód: lista osób współpracujących ze Spółką od stycznia 2023 r., k. 553 akt adm.; umowy zawarte przez [informacja prawnie chroniona], k. 491, 520, 523, 533 akt adm.; rachunki bankowe Spółki, k. 214, 217 akt adm.; zanonimizowana umowa z dnia 8 lipca 2021 r. zawarta w imieniu [informacja prawnie chroniona] przez [informacja prawnie chroniona], k. 1727 akt adm.; zanonimizowana umowa z dnia 11 marca 2021 r. zawarta w imieniu [informacja prawnie chroniona] przez [informacja prawnie chroniona], k. 1728 akt adm.; zanonimizowana umowa z dnia 2 marca 2021 r. zawarta w imieniu [informacja prawnie chroniona] przez [informacja prawnie chroniona], k. 1729 akt adm.; zanonimizowana umowa z dnia 17 sierpnia 2019 r. zawarta w imieniu [informacja prawnie chroniona] przez [informacja prawnie chroniona], k. 1730-1731 akt adm.; zanonimizowana umowa z dnia 4 sierpnia 2019 r. zawarta w imieniu [informacja prawnie chroniona] przez [informacja prawnie chroniona], k. 1732-1733 akt adm.; oświadczenie przedstawiciela handlowego [informacja prawnie chroniona] z dnia 15 sierpnia 2020 r. załączone do pisma [informacja prawnie chroniona] z dnia 25 sierpnia 2020 r., k. 1734 akt adm.; oświadczenie przedstawiciela handlowego [informacja prawnie chroniona] z dnia 9 sierpnia 2020 r. załączone do pisma [informacja prawnie chroniona] z dnia 25 sierpnia 2020 r., k. 1735 akt adm.; oświadczenie przedstawiciela handlowego [informacja prawnie chroniona] z dnia 17 sierpnia 2020 r. załączone do pisma [informacja prawnie chroniona] z dnia 25 sierpnia 2020 r., k. 1736 akt adm.)

Należy również zauważyć, [informacja prawnie chroniona] działań podejmowanych przez Prezesa Urzędu na rynku sprzedaży bezpośredniej oraz praktyk, które od wielu lat są kwestionowane przez Prezesa Urzędu. Podkreślenia wymaga fakt, że Spółka została zarejestrowana w KRS 11 lipca 2022 r., a więc w bardzo krótkim czasie po tym jak [informacja prawnie chroniona] otrzymała informację o zakończeniu zbierania materiału dowodowego i możliwości zapoznania się z aktami sprawy [informacja prawnie chroniona]. W tym miejscu należy pokreślić, że [informacja prawnie chroniona] była pracownikiem [informacja prawnie chroniona] (odbierała ona korespondencję adresowaną do [informacja prawnie chroniona] oraz była obecna w lokalu tej spółki w toku jej kontroli), a osoba uprawniona do reprezentowania [informacja prawnie chroniona] w ramach złożonego odwołania od decyzji Prezesa Urzędu nr [informacja prawnie chroniona] chciała powołać ją na świadka w zakresie najistotniejszych kwestii dotyczących m.in. świadomości konsumentów co do handlowego celu spotkania czy charakteru

i przebiegu pokazów. Ponadto, w toku kontroli prowadzonej w 2021 r. wobec [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona].

(Dowód: protokół kontroli [informacja prawnie chroniona] z dnia 23 listopada 2021 r., k. 1712-1713 akt adm.; protokół kontroli spółki [informacja prawnie chroniona] z dnia 23 listopada 2021 r., k. 1714-1715 akt adm.; pismo [informacja prawnie chroniona] z dnia 18 sierpnia 2021 r. wraz załącznikami w postaci upoważnień dla [informacja prawnie chroniona] do reprezentowania [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona], k. 1716-1719 akt adm.; potwierdzenie odbioru przesyłki nr [informacja prawnie chroniona] kierowanej do [informacja prawnie chroniona] przez [informacja prawnie chroniona] k. 1720 akt adm.; potwierdzenie odbioru przesyłki nr [informacja prawnie chroniona] kierowanej do [informacja prawnie chroniona] przez [informacja prawnie chroniona], k. 1721 akt adm.; protokół kontroli spółki [informacja prawnie chroniona] z dnia 23 listopada 2021 r., k. 1722-1724 akt adm.; potwierdzenie odbioru przesyłki nr [informacja prawnie chroniona] kierowanej do [informacja prawnie chroniona] , k. 1725 akt adm.; potwierdzenie odbioru przesyłki nr [informacja prawnie chroniona] kierowanej do [informacja prawnie chroniona] przez [informacja prawnie chroniona], k. 1726 akt adm.)

Z przekazanych przez Spółkę informacji wynika, że w 2022 r. osiągnęła ona łączny przychód w kwocie [informacja prawnie chroniona] zł. Spółka nie przedłożyła dokumentów finansowych za 2023 r. oraz nie przedstawiła zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) przez podatnika podatku dochodowego od osób prawnych CIT-8 za 2023 r.

Z analizy historii rachunków bankowych Spółki wynika, że Spółka za okres od 2 stycznia 2023 r. do 27 czerwca 2023 r. miała wpływy na poziomie [informacja prawnie chroniona] zł.

(Dowód: sprawozdanie finansowe Spółki za 2022 r., k. 1492-1508 akt adm.; historia rachunków bankowych Spółki, k. 214-217 akt adm.)

[informacja prawnie chroniona]

Z informacji przekazanych przez Spółkę w postaci [informacja prawnie chroniona] wynika, że Iwona Ewa Duszyńska w 2023 r. osiągnęła przychód [informacja prawnie chroniona] w wysokości [informacja prawnie chroniona] zł ([informacja prawnie chroniona] zł). Natomiast, z przekazanego przez Spółkę wyciągu transakcji wykonanych z rachunku Spółki od 1 stycznia 2023 r. do 31 grudnia 2023 r. na rzecz Iwony Ewy Duszyńskiej wynika, że otrzymała ona w sumie [informacja prawnie chroniona] zł (w tym [informacja prawnie chroniona]).

Z analizy historii rachunków bankowych Spółki wynika, że Iwona Ewa Duszyńska od 2 września 2022 r. do 12 grudnia 2022 r. wypłaciła z rachunku Spółki łącznie kwotę [informacja prawnie chroniona] zł.

Na podstawie informacji uzyskanych od Naczelnika Urzędu Skarbowego w Kościanie ustalono, że Iwona Ewa Duszyńska w 2022 r., [informacja prawnie chroniona] zł ([informacja prawnie chroniona] zł). Ponadto, na podstawie informacji [informacja prawnie chroniona] za 2022 r. Iwona Ewa Duszyńska [informacja prawnie chroniona] zł.

(Dowód: [informacja prawnie chroniona] za 2023 r. Iwony Ewy Duszyńskiej, k. 1487-1491 akt adm.; historia rachunku bankowego Spółki, k. 1702-1705 akt adm.; historia rachunków bankowych Spółki, k. 214-217 akt adm.; pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego w Kościanie z dnia 1 marca 2024 r., k. 1469-1470 akt adm.)

[informacja prawnie chroniona]

Z analizy historii rachunków bankowych Spółki wynika, że Tomasz Ciesielski od 21 października 2022 r. do dnia 28 czerwca 2023 r. dokonywał [informacja prawnie chroniona] (w sumie [informacja prawnie chroniona] transakcji) w zdecydowanej większości [informacja prawnie chroniona], [informacja prawnie chroniona] złotych. Łączna kwota wypłacona w ww. okresie w ten sposób wyniosła [informacja prawnie chroniona] zł.

(Dowód: pismo Spółki z dnia 22 kwietnia 2024 r., k. 1701-1705 akt adm.; historia rachunków bankowych Spółki, k. 214-217 akt adm.)

[informacja prawnie chroniona]

[informacja prawnie chroniona]

(Dowód: pismo Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w Szczecinie z dnia 21 lutego 2024 r., k. 1468 akt adm.; pismo Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w Szczecinie z dnia 5 marca 2024 r., k. 1471-1472 akt adm.)

Spółka wskazała, że [informacja prawnie chroniona]. Spółka nie udzieliła odpowiedzi w zakresie przychodu i dochodu osiągniętego przez Członków Zarządu Spółki w latach 2022 i 2023 z tytułu usług świadczonych na rzecz Spółki oraz w zakresie czy Członkom Zarządu było wypłacane wynagrodzenie na podstawie art. 176 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 18).

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Stosownie do art. 1 ust. 1 u.o.k.k., ochrona interesów przedsiębiorców i konsumentów podejmowana jest w ramach działań Prezesa Urzędu w interesie publicznym. Ingerencja Prezesa Urzędu ma na celu ochronę interesów zbiorowości, a nie wprost poszczególnych, indywidualnych uczestników rynku. Naruszenie interesu publicznego stanowi bezwzględny warunek uznania kompetencji Prezesa Urzędu do rozstrzygnięcia określonej sprawy. Interes publiczny zostaje naruszony wówczas, gdy działania przedsiębiorcy godzą w interesy ogólnospołeczne i dotyczą szerokiego kręgu uczestników rynku, zaburzając jego prawidłowe funkcjonowanie.

W ocenie Prezesa Urzędu, rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny. Wiąże się z ochroną interesu wszystkich konsumentów, którzy byli lub mogą stać się klientami Spółki, tj. wziąć udział w pokazach i zawrzeć ze Spółką umowę sprzedaży. Działania Spółki nie dotyczą więc interesów poszczególnych osób, których sprawy miałyby charakter jednostkowy, indywidualny i nie dający się porównać z innymi, ale szerszego kręgu konsumentów, kontrahentów Spółki, których sytuacja jest identyczna. Naruszenie interesu publicznoprawnego przejawia się tym samym w naruszeniu zbiorowego interesu konsumentów. W niniejszej sprawie istnieje więc możliwość poddania zachowania Spółki dalszej ocenie pod kątem stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Wskazać w tym miejscu należy, że celem działań podejmowanych przez Prezesa Urzędu jest ochrona wszystkich nieprofesjonalnych uczestników obrotu gospodarczego, bez faworyzowania wybranej grupy konsumentów. Niemniej jednak Prezes Urzędu ma na uwadze fakt, iż osoby starsze stanowią grupę szczególnie narażoną na negatywne oddziaływanie zakazanych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorców. Mając

na względzie, że Spółka swe praktyki kierowała w dużej części do seniorów, nie może ulegać wątpliwości, że w interesie publicznym jest podjęcie przez Prezesa Urzędu działań władczych w niniejszej sprawie.

Ocenę tę poprzedzić należy stwierdzeniem, że Spółka jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 u.o.k.k. Jest bowiem spółką prawa handlowego wpisaną do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, prowadzącą we własnym imieniu działalność gospodarczą, polegającą na sprzedaży towarów. W konsekwencji powyższego, zachowania Przedsiębiorcy podlegają kontroli z punktu widzenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 u.o.k.k., zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Zgodnie z dyspozycją art. 24 ust. 2 ww. ustawy, przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami zachowanie przedsiębiorcy, w szczególności: naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji (pkt 2), nieuczciwe praktyki rynkowe lub czyny nieuczciwej konkurencji (pkt 3), proponowanie konsumentom nabycia usług finansowych, które nie odpowiadają potrzebom tych konsumentów ustalonym z uwzględnieniem dostępnych przedsiębiorcy informacji w zakresie cech tych konsumentów lub proponowanie nabycia tych usług w sposób nieadekwatny do ich charakteru (pkt 4).

Dla stwierdzenia, iż zachowanie przedsiębiorcy spełnia przesłanki ww. praktyk niezbędne jest, aby zachowanie przedsiębiorcy było bezprawne i naruszało zbiorowy interes konsumentów.

Jako bezprawne należy kwalifikować zachowania sprzeczne z prawem, zasadami współzycia społecznego lub dobrymi obyczajami, bez względu na winę, a nawet świadomość sprawcy. Dla ustalenia bezprawności działania wystarczy, że określone zachowanie koliduje z przepisami prawa. Zbiorowe interesy konsumentów to prawa nieograniczonej liczby konsumentów.

Spełnienie przesłanki bezprawności wykazane zostanie odrębnie dla każdej z przypisanych Przedsiębiorcy praktyk. Naruszenie zbiorowego interesu konsumentów omówione zostanie natomiast łącznie, z uwagi na zbliżony charakter i znaczenie tej przesłanki dla wszystkich praktyk objętych prowadzonym postępowaniem.

1. Naruszenie zbiorowego interesu konsumentów

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 10 kwietnia 2008 r. (sygn. akt III SK 27/07) wyjaśnił, że gramatyczna wykładnia pojęcia zbiorowy interes konsumentów prowadzi do wniosku, że chodzi o zachowanie przedsiębiorcy, które godzi w interesy grupy osób stanowiących określony zbiór. Rezultaty tej wykładni modyfikuje zastrzeżenie, że nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma interesów indywidualnych. Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, że przy konstruowaniu pojęcia „zbiorowy interes konsumentów” nie można opierać się tylko i wyłącznie na tym, czy oceniana praktyka skierowana jest do nieoznaczonego z góry kręgu podmiotów. Zdaniem Sądu, wystarczające powinno być ustalenie, że zachowanie przedsiębiorcy nie jest podejmowane w stosunku do zindywidualizowanych konsumentów, lecz względem członków danej grupy (określonego kręgu podmiotów), wyodrębnionych spośród ogółu konsumentów za pomocą wspólnego dla nich kryterium. Sąd Najwyższy uznał, że *praktyką naruszającą zbiorowe interesy konsumentów jest (...) takie zachowanie przedsiębiorcy, które podejmowane jest*

w warunkach wskazujących na powtarzalność zachowania w stosunku do indywidualnych konsumentów wchodzących w skład grupy, do której adresowane są zachowania przedsiębiorcy, w taki sposób, że potencjalnie ofiarą takiego zachowania może być każdy konsument będący klientem lub potencjalnym klientem przedsiębiorcy.

Interes konsumentów należy rozumieć jako interes prawny (a nie faktyczny), a więc uznany przez ustawodawcę jako zasługujący na ochronę i zabezpieczenie. Pojęcie to obejmuje swym zakresem prawo konsumentów do uczestniczenia w przejrzystych i niezakłóconych przez przedsiębiorcę warunkach rynkowych, zapewniających konsumentom możliwość dokonywania transakcji przy całkowitym zrozumieniu, jaki jest ich rzeczywisty sens ekonomiczny i prawny na etapie przedkontraktowym i w czasie wykonywania umowy. Efektem naruszenia interesu prawnego może być naruszenie również stricte ekonomicznych interesów konsumentów (o wymiarze majątkowym). Godzenie w zbiorowe interesy konsumentów może polegać zarówno na ich naruszeniu, jak i na zagrożeniu ich naruszenia. Nie jest zatem konieczne ustalenie, że którykolwiek z konsumentów został rzeczywiście poszkodowany wskutek stosowanej przez przedsiębiorcę praktyki.

W niniejszej sprawie skutkami działań Spółki dotknięty mógł zostać nieoznaczony z góry krąg konsumentów - wszyscy konsumenci, do których Spółka skierowała bądź skieruje swoją ofertę. Stosowane przez Spółkę praktyki nie dotyczą zindywidualizowanego kręgu osób. Potencjalnie na prezentację mogła zostać zaproszona każda osoba. Nie występuje tutaj również sytuacja, w której Spółka kieruje swoją ofertę do poszczególnych, zindywidualizowanych konsumentów z osobna. W konsekwencji podejrzewać należy, iż w niniejszym przypadku, to potencjalnie nieoznaczona z góry grupa konsumentów może skorzystać z oferty Spółki i tym samym działania Spółki mogą naruszać zbiorowe interesy konsumentów.

Zaznaczyć należy, że zarzucone Spółce praktyki, naruszały bezpośrednio prawo konsumentów do uczestniczenia w przejrzystych i niezakłóconych warunkach rynkowych. Stosowane przez Przedsiębiorcę praktyki ograniczały bowiem konsumentom możliwość dokonania transakcji przy całkowitym zrozumieniu, jaki jest ich rzeczywisty sens ekonomiczny i prawny.

Zaznaczyć należy, że Spółka stosując zakwestionowane praktyki bezpośrednio godziła nie tylko w interesy prawne, ale również w interesy ekonomiczne konsumentów, narażając ich na konieczność poniesienia kosztów wykonania umowy kredytu, czy trudności w odzyskaniu wpłaconych środków (powszechną praktyką na tym rynku jest utrudnianie konsumentom możliwości skorzystania z przysługującego im prawa do odstąpienia od umowy).

Nie ma zatem wątpliwości, że działania Spółki naruszały zbiorowe interesy konsumentów.

2. Bezprawność

Bezprawność tradycyjnie ujmowana jest jako sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym. Jest kategorią obiektywną. Rozważenia przy ocenie bezprawności wymaga kwestia, czy zachowanie przedsiębiorcy było zgodne, czy też niezgodne z obowiązującymi zasadami porządku prawnego. Źródłem tych zasad są normy prawa powszechnie obowiązującego, a także nakazy i zakazy wynikające z zasad współżycia społecznego i dobrych obyczajów (wyrok Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów - dalej: SOKiK - z dnia 13 listopada 2007 r., sygn. XVII AmA 45/07).

O bezprawności działania decyduje, w świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego, *całokształt okoliczności konkretnego stanu faktycznego* (wyrok SN z dnia 8 maja 2002 r., sygn. I PKN 267/2001).

2.1. Praktyka opisana w pkt I.1 sentencji decyzji

Zgodnie z art. 7ab ust. 1 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (dalej: u.p.k.), umowa dotycząca usług finansowych nie może być zawarta podczas pokazu lub wycieczki. Zakaz ten, obejmuje także zawarcie umowy dotyczącej usług finansowych, związanej bezpośrednio z ofertą złożoną podczas pokazu lub wycieczki w celu realizacji umowy sprzedaży (art. 7ab ust. 2 u.p.k.). Powyższe ograniczenia nie znajdują jednak zastosowania do umów zawieranych podczas pokazów organizowanych w miejscu zamieszkania lub zwykłego pobytu konsumenta na jego wyraźne zaproszenie (art. 7ab ust. 3 u.p.k.).

Przywołany przepis został dodany ustawą z dnia 1 grudnia 2022 r. o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2022, poz. 2581) i wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2023 r. Zgodnie z założeniami ustawodawcy wskazanymi w uzasadnieniu do projektu ustawy nowelizującej celem tego przepisu jest „zapobieganie >wyłudzeniu< od konsumentów zakupów finansowanych kredytem albo pożyczką w sytuacji zaskoczenia i często nawet bez świadomości zaciągnięcia takiego zobowiązania finansowego”¹.

W uzasadnieniu do ustawy ustawodawca wskazuje również, że: „Jedną z identyfikowanych praktyk, występująca na etapie przedkontraktowym, to tworzenie warunków sprzyjających do zawierania przez konsumentów umów kredytu konsumenckiego albo pożyczki, w przypadku braku wystarczającej ilości środków finansowych do zakupu towaru lub usługi.”² Jak wynika z uzasadnienia w zakresie umów zawieranych podczas pokazów intencją ustawodawcy wprowadzającego przywołaną regulację było wyeliminowanie nieuczciwych praktyk nie tylko bezpośrednio związanych zawieraniem umów kredytu konsumenckiego, ale również związanych z zawieraniem tych umów w sposób pośredni, w tym nieuczciwych praktyk rynkowych dotyczących tworzenia przez firmy pokazowe warunków sprzyjających do zawierania przez konsumentów tego rodzaju umów kredytu. W konsekwencji uznać należy, że adresatem zakazu określonego w art. 7ab ust. 1 u.p.k. są nie tylko podmioty bezpośrednio zawierające umowy kredytów z konsumentami (banki, firmy pożyczkowe), ale również bezpośrednio organizatorzy pokazów, w praktyce dokonujący czynności faktycznych i prawnych związanych z zawieraniem umów kredytu na rzecz kredytodawców.

Z materiału zgromadzonego w toku postępowania administracyjnego wynika, że duża część umów zawieranych przez Spółkę finansowana jest kredytami konsumenckimi, w których zawieraniu ona pośredniczy. Umowy kredytowe z konsumentami zawierane są głównie na pokazach zbiorowych, które nie odbywają się w miejscach zamieszkania lub pobytu konsumentów. Trzeba podkreślić, że część z osób, które szczegółowo opisały, że zawarły umowę sprzedaży i umowę kredytu podczas pokazu zbiorowego, podpisały również przedkładane przez Spółkę oświadczenie stwierdzające, że umowa została zawarta w miejscu ich zamieszkania, na ich wyraźne zaproszenie. Na podstawie zebranego materiału należy uznać, że oświadczenia te są niezgodne z prawdą. Przekazywane są one konsumentom wraz z szeregiem innych dokumentów do podpisania w związku z zawarciem umowy

¹ Uzasadnienie projektu ustawy z dnia 1 grudnia 2022 r. o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw, s. 24.

² Uzasadnienie projektu ustawy z dnia 1 grudnia 2022 r. o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw, s. 22.

sprzedaży, w tym umowy kredytu. W konsekwencji, konsument może nie być świadomy rzeczywistego celu jakimże oświadczenie to ma służyć, tym bardziej, że regulacje dotyczące zakazu zawierania tego rodzaju umów na pokazach zostały wprowadzone do polskiego systemu prawnego 1 stycznia 2023 r.

Co znamienne, z napływających skarg (k. 1158-1165, 1231-1250 akt adm.) wynika, że osoby współpracujące ze Spółką niekiedy wprost instruują konsumentów, aby wskazywali, że umowy zawarte zostały podczas pokazu zorganizowanego w domu konsumenta na jego zaproszenie. Należy zatem wnioskować, że Spółka świadomie przyjęła model prowadzenia działalności gospodarczej, w którym sprzedaż w praktyce prowadzona jest głównie w toku organizowanych prezentacji zbiorowych, a dokumenty sprzedażowe i oświadczenia, których podpisania wymagała Spółka jedynie pozorują sprzedaż w domach konsumentów na ich wyraźne zaproszenie. Tezę tę potwierdza także fakt, że w toku prezentacji zbiorowych (określanych przez Spółkę mianem wyłącznie spotkań reklamowych), przedstawiana jest pełna oferta Spółki, a w ich toku konsumentom proponuje się zawarcie umowy sprzedaży oraz ewentualnej umowy kredytu na sfinansowanie dokonywanych zakupów.

Należy również zauważyć, że w przypadku indywidualnych pokazów organizowanych w miejscu zamieszkania lub zwykłego pobytu konsumenta nie odbywają się one na wyraźne zaproszenie konsumenta. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika bowiem, że kontakt z konsumentem w takim przypadku następuje z inicjatywy Spółki pod pretekstem innej czynności jak przegląd gwarancyjny poprzednio zakupionych produktów czy wręczenia darmowych upominków. W takich okolicznościach nie sposób twierdzić, że konsument w sposób wyraźny zaprosił handlowców do swojego domu i to w celu przeprowadzenia pokazu handlowego.

W związku z powyższym, praktykę Spółki opisaną w pkt I.1. sentencji niniejszej decyzji, należało uznać za sprzeczną z art. 7ab ust. 1 i 2 u.p.k.

Mając na względzie poczynione wyżej uwagi, Prezes Urzędu przyjął, że w rozpatrywanej sprawie spełnione zostały przesłanki niezbędne do przypisania Spółce stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów opisanej w sentencji: wykazana została bezprawność działań oraz naruszenie zbiorowego interesu konsumentów.

Uwzględniając wskazane okoliczności, na podstawie art. 26 ust. 1 u.o.k.k. orzeczono jak w pkt I.1 sentencji.

2.2. Praktyka opisana w pkt I.2 sentencji decyzji

Zgodnie z art. 17a u.p.k., przedsiębiorca nie może przyjąć płatności przed upływem terminu, o którym mowa w art. 27 ust. 1 albo 2 u.p.k., w przypadku zawarcia umowy podczas wycieczki albo nieumówionej wizyty przedsiębiorcy w miejscu zamieszkania lub zwykłego pobytu konsumenta, albo pokazu, chyba że pokaz został zorganizowany w miejscu zamieszkania lub zwykłego pobytu konsumenta na jego wyraźne zaproszenie. Jednocześnie, stosownie do art. 27 ust. 1 i 2 u.p.k., konsument, który zawarł umowę na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa, może w terminie 14 dni odstąpić od niej bez podawania przyczyny i bez ponoszenia kosztów, z wyjątkiem kosztów określonych w art. 33, art. 34 ust. 2 i art. 35 u.p.k. Jeżeli konsument zawarł umowę poza lokalem przedsiębiorstwa podczas nieumówionej wizyty przedsiębiorcy w miejscu zamieszkania lub zwykłego pobytu konsumenta albo wycieczki, termin do odstąpienia od umowy wynosi 30 dni.

Przepis zawarty w art. 17a u.p.k. został dodany ustawą z dnia 1 grudnia 2022 r. o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2022 poz. 2581) i wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2023 r. Zgodnie z założeniami ustawodawcy wskazanymi w uzasadnieniu do projektu ustawy nowelizującej regulacja w tym zakresie ma „skutecznie ograniczyć ryzyko strat po stronie konsumentów - nawet bowiem w przypadku odstąpienia od umowy w terminie konsumenci często nie mogą odzyskać swoich pieniędzy i są zmuszeni występować na drogę sądową” oraz „pozwoli na podjęcie świadomej decyzji dotyczącej zakupu danego produktu czy usługi, zaś konsumenci nie będą narażeni na straty finansowe”³.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że Spółka przyjmuje od konsumentów płatności z tytułu umów zawieranych na pokazach zbiorowych i indywidualnych przed upływem ustawowego terminu na odstąpienie od umowy. Płatności przyjmowane są w gotówce lub z użyciem karty płatniczej (jako częściowa lub całkowita wpłata z tytułu zawieranej umowy). Spółka dopuszcza również jednorazowe lub rozłożone na nieoprocentowane raty płatności w formie przelewu bankowego, przy czym przelewy wykonywane bywają również w dniu zawarcia umowy sprzedaży.

Konsumenci często decydują się na finansowanie zakupów od Spółki z kredytów zaciąganych na ten cel. Bywa jednak, że cena jest częściowo regulowana przez konsumentów ze środków własnych i tylko część ceny jest kredytowana. Tego rodzaju zaliczki konsumenci uiszczają na rzecz Spółki w gotówce, przelewem bankowym lub z użyciem karty płatniczej. Co istotne, środki z tytułu umowy kredytu są uruchamiane przez bank w ciągu kilku dni, od dnia zawarcia umowy sprzedaży (kwota udzielonego konsumentowi kredytu jest przelewana na konto Spółki w tym terminie).

Z materiału zgromadzonego w toku postępowania administracyjnego wynika, że umowy z konsumentami zawierane są głównie na pokazach zbiorowych, które nie mają miejsca w ich miejscach zamieszkania lub pobytu konsumentów. Natomiast, w przypadku indywidualnych pokazów organizowanych w miejscu zamieszkania lub zwykłego pobytu konsumenta nie odbywają się one na wyraźne zaproszenie konsumenta. W tym aspekcie pozostają aktualne rozważania Prezesa Urzędu zawarte w pkt 2.1 powyżej, szczegółowo odnoszące się do kwestii zawierania umów z konsumentami, przyjętego przez Spółkę modelu działania, w tym przyczyn jego stosowania oraz przypadków instruowania konsumentów przez osoby współpracujące ze Spółką co do określania miejsca w którym miała zostać zawarta umowa (tj. podczas pokazu zorganizowanego w domu konsumenta na jego zaproszenie). W praktyce ma to służyć legalizowaniu działania Spółki w zakresie pobierania od konsumentów płatności przed upływem terminu na odstąpienie od umowy.

W związku z powyższym, oraz mając na względzie fakt, że umowy sprzedaży zawierane są przez Spółkę głównie na pokazach zbiorowych oraz indywidualnych, które są zorganizowane w miejscu zamieszkania lub zwykłego pobytu konsumenta, ale nie następuje to na jego wyraźne zaproszenie, praktykę Spółki opisaną w pkt 1.2. sentencji niniejszej decyzji, należało uznać za sprzeczną z art. 17a u.p.k.

Mając na względzie poczynione wyżej uwagi, Prezes Urzędu przyjął, że w rozpatrywanej sprawie spełnione zostały przesłanki niezbędne do przypisania Spółce stosowania praktyki

³ Uzasadnienie projektu ustawy z dnia 1 grudnia 2022 r. o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw, s. 26.

naruszającej zbiorowe interesy konsumentów opisanej w sentencji: wykazana została bezprawność działań oraz naruszenie zbiorowego interesu konsumentów.

Uwzględniając wskazane okoliczności, na podstawie art. 26 ust. 1 u.o.k.k. orzeczono jak w pkt I.2 sentencji.

2.3 . Praktyka opisana w pkt I.3 sentencji decyzji

Zgodnie z art. 16 ust. 4 ustawy o wyrobach medycznych z dnia 7 kwietnia 2022 r. (Dz.U. z 2022 r. poz. 974 ze zm., dalej: u.o.w.m.) umowa sprzedaży wyrobu medycznego nie może zostać zawarta poza lokalem przedsiębiorstwa w rozumieniu ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta. Umowa zawarta poza lokalem przedsiębiorstwa jest nieważna. Powyższe ograniczenie nie znajduje jednak zastosowania do umowy zawartej podczas wizyty w domu konsumenta lub miejscu jego pobytu na jego wyraźne zaproszenie (art. 16 ust. 5 u.o.w.m.).

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że Spółka oferuje produkty wełniane. Z informacji uzyskanych od ich producenta wynika przy tym, że są to wyroby medyczne wpisane do Rejestru prowadzonego przez Prezesa Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych. Powyższe potwierdzają, informacje zawarte na fakturach VAT, które zawierają adnotacje, że produkty produkowane dla Spółki są wyrobami medycznymi, których sprzedaż jest obciążona stawką VAT 8%.

Należy zauważyć, że ceny poszczególnych produktów kupowanych przez konsumentów wraz z odnoszącą się do ich sprzedaży stawką podatku VAT są wskazywane przez Spółkę dopiero na paragonach fiskalnych. Podkreślenia wymaga, że z ich analizy wynika, że Spółka do sprzedaży produktów wełnianych każdorazowo stosuje stawkę VAT 8%⁴. Pozostałe produkty jak np. ozonator, robot kuchenny, wyciskarka są obciążane stawką VAT 23%. Zatem, mając na względzie powyższe, wbrew zapewnieniom Spółki, produkty wełniane, które sprzedaje Spółka są przez nią traktowane właśnie jako wyroby medyczne i tak też są sprzedawane, co powoduje, że Spółka stosuje do nich obniżoną stawkę VAT 8%.

Z materiału zgromadzonego w toku postępowania administracyjnego wynika, że duża część umów zawieranych przez Spółkę obejmuje również produkty wełniane, które są wyrobami medycznymi, a umowy sprzedaży z konsumentami zawierane są głównie na pokazach zbiorowych, które nie mają miejsca w ich miejscach zamieszkania lub pobytu konsumentów. Natomiast, w przypadku indywidualnych pokazów organizowanych w miejscu zamieszkania lub zwykłego pobytu konsumenta nie odbywają się one na wyraźne zaproszenie konsumenta. W tym aspekcie pozostają aktualne rozważania Prezesa Urzędu zawarte w pkt 2.1 powyżej, szczególnie odnoszące się do kwestii zawierania umów z konsumentami, przyjętego przez Spółkę modelu działania, w tym przyczyn jego stosowania oraz przypadków instruowania konsumentów przez osoby współpracujące ze Spółką co do miejsca, w którym miała zostać zawarta umowa (tj. podczas pokazu zorganizowanego w domu konsumenta na jego zaproszenie). W praktyce ma to służyć legalizowaniu działania Spółki w zakresie zawierania umów sprzedaży obejmujących wyroby medyczne poza lokalem przedsiębiorstwa.

W związku z powyższym, oraz mając na względzie fakt, że Spółka zawiera umowy sprzedaży, które obejmują wyroby medyczne poza lokalem przedsiębiorstwa, w sytuacji gdy zawarcie

⁴ Na podstawie art. 41 ust. 2 ustawy o VAT oraz art. 146a pkt 2 ustawy o VAT, stawkę 8% stosuje się do towarów i usług wymienionych w załączniku nr 3. Załącznik nr 3 obejmuje obszerną listę artykułów spożywczych, nawozów, towarów związanych z ochroną zdrowia, opodatkowanych stawką VAT 8%.

umowy nie następuje podczas wizyty w domu konsumenta lub miejscu jego pobytu na jego wyraźne zaproszenie, praktykę Spółki opisaną w pkt I.3. sentencji niniejszej decyzji, należało uznać za sprzeczną z art. 16 ust. 4 u.o.w.m.

Mając na względzie poczynione wyżej uwagi, Prezes Urzędu przyjął, że w rozpatrywanej sprawie spełnione zostały przesłanki niezbędne do przypisania Spółce stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów opisanej w sentencji: wykazana została bezprawność działań oraz naruszenie zbiorowego interesu konsumentów.

Uwzględniając wskazane okoliczności, na podstawie art. 26 ust. 1 u.o.k.k. orzeczono jak w pkt I.3 sentencji.

3. Rygor natychmiastowej wykonalności

Zgodnie z art. 103 u.o.k.k., Prezes Urzędu może nadać decyzji w części lub w całości rygor natychmiastowej wykonalności. Okolicznością warunkującą zastosowanie rygoru natychmiastowej wykonalności jest wystąpienie ważnego interesu konsumentów. Oznacza to, że nie w każdej sprawie, w której naruszony został interes konsumentów, zasadnym jest zastosowanie omawianej instytucji. Należy ją uwzględnić tylko wtedy, gdy mamy do czynienia z ważnym interesem konsumentów, a więc istotnym i doniosłym. Nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności musi zatem poprzedzać dokonanie ustalenia, jaki interes konsumentów doznał w danym przypadku naruszenia oraz czy jest on na tyle ważny, by wydanej decyzji nadać rygor natychmiastowej wykonalności.

W przypadku zakwestionowanych niniejszą decyzją praktyk naruszany jest interes konsumentów polegający na prawie konsumentów do uczestniczenia w przejrzystych i niezakłóconych warunkach rynkowych. Stosowane przez Spółkę praktyki ograniczają bowiem konsumentom możliwość dokonania transakcji przy całkowitym zrozumieniu, jaki jest jej rzeczywisty sens ekonomiczny i prawny.

W niniejszej sprawie, oprócz naruszenia interesów pozaekonomicznych Spółka narusza również interesy ekonomiczne konsumentów, gdyż naraża konsumentów na konieczność poniesienia kosztów wykonania umowy kredytu. Co więcej, naruszenie interesów ekonomicznych konsumentów polega w tym przypadku również na narażeniu ich na trudności w odzyskaniu wpłaconych środków w związku z zawarciem umowy.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę na pogląd Trybunału Konstytucyjnego, który w wyroku z dnia 21 kwietnia 2004 r. (sygn. akt: K 33/03) podkreślił, że *ochrona konsumenta nie jest działaniem o charakterze protekcjonistyczno-paternalistycznym, lecz zmierza do zabezpieczenia interesów słabszego uczestnika rynku, którego wiedza i orientacja są - w porównaniu do profesjonalnego partnera (sprzedawcy, usługodawcy) - ograniczone. Konsument ma słabszą pozycję przetargową, a jego swoiste upośledzenie wynika z przyczyn systemowych, determinowanych pozycją rynkową. Z tej też przyczyny działania na rzecz ochrony konsumenta, które mają umocnić jego pozycję wobec profesjonalnego partnera służą wyrównaniu ich szans i zapewnieniu - także na rynku detalicznym, swobody dokonania wyboru i podjęcia nieskrępowanej decyzji. Istotą ochrony konsumenta nie jest więc nadawanie mu dodatkowych nadzwyczajnych przywilejów, lecz poddanie całości obrotu praktykom „rynkowo-kompensatoryjnym”, które mają przywrócić utraconą zdolność decydowania o konsumpcji. [...] Udział konsumenta w procesach rynkowych powinien być kształtowany w taki sposób, aby mógł on swobodnie i w zgodzie z własnym interesem zaspakajać - poprzez konkretne transakcje - swe uświadomione potrzeby, na podstawie*

dostarczonej wiedzy i informacji. Z tego powodu strategicznym założeniem nowoczesnej ochrony konsumenta jest zasada przejrzystości, jawności, rzeczywistej dostępności jasnej, pełnej i zrozumiałej informacji handlowej.

Podkreślić należy, że zakwestionowane niniejszą decyzją praktyki opisane w pkt I.1. - I.3. sentencji decyzji naruszają powszechnie obowiązujące przepisy zawarte w u.p.k. oraz u.o.w.m., które zostały w ostatnim czasie wprowadzone w związku z koniecznością zapewnienia właściwego funkcjonowania rynku gospodarczego i uzyskania odpowiedniego poziomu ochrony konsumentów. Zwrócić przy tym należy uwagę, że praktyki opisane w sentencji decyzji zostały zakazane właśnie z uwagi na liczne utrwalone nieprawidłowości rynku sprzedaży pokazowej, na którym to rynku działa Spółka.

Osiągnięcie rezultatu, w postaci zapewnienia właściwego funkcjonowania tego rynku i uzyskania odpowiedniego poziomu ochrony konsumentów, w ocenie Prezesa Urzędu, jest możliwe wyłącznie w przypadku skutecznego i niezwłocznego eliminowania tego typu praktyk z obrotu.

Za rażąco niewłaściwe w ocenie Prezesa Urzędu należy uznać wszystkie zakwestionowane niniejszą decyzją praktyki. Za nałożeniem rygoru natychmiastowej wykonalności w niniejszej sprawie przemawia w szczególności okoliczność, że klientami Spółki są głównie osoby starsze, powyżej 60 roku życia, cechujące się dużo większą podatnością na stosowane przez Spółkę niedozwolone praktyki rynkowe.

Zaznaczyć również należy, że koszt oferowanych przez Spółkę towarów jest jak na polskie warunki wysoki. Podkreślenia wymaga, że minimalne wynagrodzenie brutto począwszy od 1 stycznia 2024 r. to zaledwie 4.242,00 zł. Natomiast, średnia emerytura wypłacana po waloryzacji w marcu 2024 r. to również zaledwie 3.789,60 zł brutto⁵. Najczęściej występującą pobieraną przez największą liczbę świadczeniobiorców w marcu 2024 r. była emerytura w wysokości 2.717,30 zł brutto, zaś minimalna emerytura wynosi 1.780,96 zł brutto⁶. Ceny oferowanych towarów sięgają tymczasem kilkunastu tysięcy złotych i są nieadekwatne do ich wartości. Nie ulega zatem wątpliwości, że stosowane praktyki mogą w efekcie w sposób znaczący godzić w ekonomiczne interesy konsumentów.

Ze względu na rażące naruszanie przez Spółkę opisanych wyżej interesów konsumentów, Prezes Urzędu zdecydował się nadać obowiązkowi zaniechania zakwestionowanych niniejszą decyzją praktyk rygor natychmiastowej wykonalności. W ocenie Prezesa Urzędu, tylko bowiem w ten sposób zostanie w pełni zrealizowana funkcja prewencyjna wydanej decyzji. Podnieść jednocześnie należy, iż brak nałożenia rygoru natychmiastowej wykonalności może oznaczać skuteczną, z punktu widzenia Spółki, kontynuację ich stosowania. Wobec powyższego, natychmiastowe zaprzestanie opisanych praktyk ma decydujące znaczenie dla zapobieżenia dalszym naruszeniom interesów konsumentów.

W okolicznościach niniejszej sprawy, za nadaniem rygoru natychmiastowej wykonalności nakazowi zaniechania stosowania zakwestionowanych praktyk przemawia również to,

⁵ Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Struktura wysokości świadczeń wypłacanych przez ZUS po waloryzacji w marcu 2024 roku, Warszawa 2024, s. 22,

<https://www.zus.pl/documents/10182/39637/Struktura+wysoko%C5%9Bci+%C5%9Bwiadcz%C5%84+wyp%C5%82acanych+przez+ZUS+po+waloryzacji+w+marcu+2023+r...pdf/80f7bf78-09b8-4489-d9ff-be8b8895ddeb?t=1697111858608> (dostęp: 06.06.2024 r.)

⁶ Ibidem.

że sprzedaż poza lokalem przedsiębiorstwa stanowi główny przedmiot działalności Spółki, co sprawia, że stosowane przez nią praktyki dotyczą szerokiego kręgu konsumentów.

Z uwagi na powyższe oraz na konieczność szybkiego reagowania na określone w pkt I sentencji naruszenia, Prezes Urzędu orzekł jak w pkt II sentencji niniejszej decyzji.

4. Obowiązek usunięcia trwających skutków naruszeń określony w punkcie III sentencji decyzji

Zgodnie z art. 26 ust. 2 u.o.k.k., w decyzji o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazującą zaniechanie jej stosowania Prezes Urzędu może określić środki usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, w szczególności może zobowiązać przedsiębiorcę do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji.

Prezes Urzędu zdecydował o nałożeniu na Przedsiębiorcę obowiązku skierowania listem zwykłym - w terminie miesiąca od daty uprawomocnienia się decyzji - do wszystkich konsumentów, którzy zawarli w okresie od dnia 18 września 2022 r. do dnia wydania decyzji w niniejszej sprawie, tj. do dnia 1 lipca 2024 r. z Better Life Technology spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu umowy sprzedaży, w sposób czytelny i zrozumiały pisemnej informacji, o określonej w pkt III sentencji decyzji treści.

Środek ten, w ocenie Prezesa Urzędu, pozwoli zrealizować przede wszystkim cele informacyjne decyzji. Informacja o wydaniu decyzji zostanie przekazana konsumentom, którzy mogli być poszkodowani w wyniku działań Spółki. Posiadając taką wiedzę, będą oni mogli podjąć decyzję, co do ewentualnego dochodzenia swoich indywidualnych roszczeń. Ponadto, w przypadku uprawomocnienia się decyzji, może ona stanowić prejudykat dla dochodzenia roszczeń przez indywidualnych konsumentów.

Nałożony na Spółkę środek usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów jest proporcjonalny do wagi i rodzaju stwierdzonych naruszeń oraz konieczny do usunięcia ich skutków.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu orzekł jak w pkt III sentencji decyzji.

5. Kary nakładane na Spółkę

Zgodnie z art. 106 ust. 1 pkt 4 u.o.k.k., Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie, dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 24 ustawy. Art. 106 ust. 3 ww. ustawy, wskazujący sposób obliczania obrotu, przewiduje m.in. w pkt 1, że obrót oblicza się jako sumę przychodów wykazanych w rachunku zysków i strat - w przypadku przedsiębiorcy sporządzającego taki rachunek na podstawie przepisów o rachunkowości. Art. 106 ust. 5 u.o.k.k. stanowi przy tym, że w przypadku gdy przedsiębiorca w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary nie osiągnął obrotu lub osiągnął obrót w wysokości nieprzekraczającej równowartości 100.000 euro, Prezes Urzędu nakładając karę pieniężną na podstawie ust. 1 uwzględnia średni obrót osiągnięty przez przedsiębiorcę w trzech kolejnych latach obrotowych poprzedzających rok nałożenia kary. Z kolei art. 106 ust. 6 ustawy przewiduje, że w przypadku, gdy przedsiębiorca nie osiągnął obrotu w okresie trzyletnim, o którym mowa w ust. 5, lub gdy obrót przedsiębiorcy obliczony na podstawie tego przepisu nie przekracza równowartości 100.000 euro, Prezes Urzędu może

nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej równowartości 10.000 euro.

W przypadku gdy przedsiębiorca nie dysponuje przed wydaniem decyzji danymi finansowymi niezbędnymi do ustalenia obrotu za rok obrotowy poprzedzający rok nałożenia kary, Prezes Urzędu, nakładając karę pieniężną na podstawie art. 106 ust. 1 i 2 u.o.k.k., uwzględnia:

- 1) obrót osiągnięty przez przedsiębiorcę w roku obrotowym poprzedzającym ten rok;
- 2) w przypadku, o którym mowa w art. 106 ust. 5 u.o.k.k. - średni obrót osiągnięty przez przedsiębiorcę w trzech kolejnych latach obrotowych poprzedzających ten rok. Przepis art. 106 ust. 6 u.o.k.k. stosuje się w takich sytuacjach odpowiednio (art. 106 ust. 7 u.o.k.k.).

Jednocześnie, zgodnie z art. 106 ust. 8 u.o.k.k., w przypadku gdy przed wydaniem decyzji w sprawie nałożenia kary za naruszenie zakazu określonego art. 24 u.o.k.k. nie można ustalić wysokości obrotu osiągniętego przez przedsiębiorcę w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary ze względu na brak dostępności danych finansowych, Prezes Urzędu po uwzględnieniu przepisów art. 106 ust. 5-7 u.o.k.k. może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 2 000 000 euro.

Na wezwania Prezesa Urzędu do przedstawienia informacji o wysokości osiągniętego przez nią obrotu w roku 2023, Spółka pismem z dnia 14 marca 2023 r. przekazała sprawozdanie finansowe za 2022 r. Pismem z dnia 22 kwietnia 2024 r. Spółka wskazała, że rachunek zysków i strat oraz zeznanie podatkowe CIT-8 za 2023 r. są aktualnie przygotowywane przez podmiot zajmujący się księgowością spółki.

Wobec tego, że Spółka nie dysponuje przed wydaniem decyzji danymi finansowymi niezbędnymi do ustalenia obrotu za rok obrotowy poprzedzający rok nałożenia kary, Prezes Urzędu, mając na względzie zasady określone powyżej, nakładając karę pieniężną uwzględnił obrót osiągnięty przez przedsiębiorcę w roku obrotowym poprzedzającym ten rok.

Z przekazanego przez Przedsiębiorcę rachunku zysków i strat wynika, że Spółka w 2022 r. osiągnęła obrót na poziomie [informacja prawnie chroniona] zł, co uwzględniając średni kurs euro ogłoszony przez Narodowy Bank Polski w dniu 29 grudnia 2023 r., tj. 4,348 zł, stanowi po zaokrągleniu [informacja prawnie chroniona] euro (stosownie do art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przeliczenie wartości euro oraz innych walut obcych na złote oraz wartości złotego na euro jest dokonywane według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary). [informacja prawnie chroniona]

Kara pieniężna za naruszenie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o którym mowa w art. 24 u.o.k.k., ma charakter fakultatywny. O tym, czy w konkretnej sprawie w odniesieniu do wskazanego przedsiębiorcy zasadne jest nałożenie kary pieniężnej decyduje, w ramach uznania administracyjnego, Prezes Urzędu.

Biorąc pod uwagę okoliczności sprawy, przede wszystkim charakter zarzuconych Przedsiębiorcy praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów oraz skalę naruszeń, Prezes Urzędu uznał, że uzasadnione jest nałożenie na Spółkę kar pieniężnych za ich stosowanie.

Należy zwrócić uwagę, że przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie określają jakichkolwiek przesłanek, od których uzależnione byłoby podjęcie decyzji

o nałożeniu kary. Ustawodawca wskazał jedynie w art. 111 u.o.k.k. te okoliczności, które Prezes Urzędu ma obowiązek uwzględnić decydując o wymiarze kary pieniężnej. Są to w szczególności okoliczności naruszenia przepisów ustawy oraz uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a także: okres, stopień oraz skutki rynkowe naruszenia przepisów ustawy, przy czym stopień naruszenia Prezes Urzędu ocenia biorąc pod uwagę okoliczności dotyczące natury naruszenia i działalności przedsiębiorcy, która stanowiła przedmiot naruszenia (art. 111 ust. 1 pkt 1 u.o.k.k.).

Ustalając wysokość kar pieniężnych Prezes Urzędu bierze również pod uwagę okoliczności łagodzące oraz obciążające, które wystąpiły w sprawie. Zgodnie z art. 111 ust. 3 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, okolicznościami łagodzącymi są w szczególności: dobrowolne usunięcie skutków naruszenia, zaniechanie stosowania zakazanej praktyki przed wszczęciem postępowania lub niezwłocznie po jego wszczęciu, podjęcie z własnej inicjatywy działań w celu zaprzestania naruszenia lub usunięcia jego skutków oraz współpraca z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania. Wśród zamkniętego katalogu okoliczności obciążających art. 111 ust. 4 pkt 2 ww. ustawy wymienia: znaczny zasięg terytorialny naruszenia lub jego skutków, znaczne korzyści uzyskane przez przedsiębiorcę w związku z dokonaniem naruszeniem, dokonanie uprzednio podobnego naruszenia oraz umyślność naruszenia.

Przy nakładaniu kar Prezes Urzędu uwzględnił, że wszystkie zarzucone Spółce praktyki miały charakter umyślny.

Zakwestionowane praktyki dotyczyły naruszenia zakazów określonych w przepisach u.p.k. oraz u.o.w.m. Podkreślenia wymaga, że regulacje te były publicznie szeroko komentowane zarówno przez Prezesa Urzędu, ale również przedstawicieli środowiska prawniczego czy medycznego. Ich doniosłość wynikała z faktu występowania na przestrzeni lat licznych nadużyć w branży pokazowej i potrzebą im przeciwdziałania.

W tym zakresie zwrócić należy uwagę, że Spółka wbrew przepisom u.o.w.m. zawierała umowy sprzedaży, których elementem były wyroby medyczne, a zawieranych na pokazach zbiorowych umowom celowo nadawała pozory ich zawierania w domach konsumentów na ich wyraźne zaproszenie. Ponadto, w odniesieniu do przypadków organizowania indywidualnych pokazów w domach konsumentów, należy zauważyć, że nie następują one na wyraźne zaproszenie konsumentów, gdyż kontakt z konsumentem w takim przypadku następuje z inicjatywy Spółki. Przedstawiciele Spółki dzwonią do konsumentów, a następnie przyjeżdżają do ich domów pod pretekstem przeglądów gwarancyjnych poprzednio zakupionych produktów czy darmowych upominków.

Powyższe, Spółka czyniła w zamiarze omińnięcia ww. regulacji u.p.k. mających w założeniu przeciwdziałanie nadużyciom na rynku sprzedaży pokazowej.

Podsumowując, należy podkreślić, że zakwestionowane praktyki Spółki są przemyślane. Są one nakierowane na pozyskanie jak największej liczby potencjalnych klientów i uzyskania jak największego poziomu sprzedaży. Nie jest przy tym możliwe, aby Spółka, nie zdawała sobie sprawy z konsekwencji podejmowanych działań. Mając na uwadze powyższe okoliczności, nie sposób twierdzić, że Spółka w zakresie opisanych praktyk naruszyła tylko zasady ostrożności w relacjach z konsumentami. Spółka świadomie przyjęła model prowadzenia działalności gospodarczej, w którym sprzedaż w domach konsumentów na ich wyraźne zaproszenie była jedynie pozorowana. Zatem, należy uznać, że Spółka wiedziała,

że jej działania w zakresie zakwestionowanych praktyk są sprzeczne z prawem i umyślnie kontynuowała tę działalność, próbując jednocześnie ukryć rzeczywisty sens stosowanych praktyk.

Przy ustaleniu wysokości kar Prezes Urzędu wziął pod uwagę: okoliczności naruszenia przez Przedsiębiorcę przepisów ustawy oraz okres, stopień i skutki rynkowe naruszenia. Prezes Urzędu rozważył ponadto, czy wysokość kary powinna podlegać modyfikacjom z uwagi na okoliczności łagodzące lub obciążające.

5.1. Punkt IV.1 sentencji

W zakresie pierwszej z zarzuconych Przedsiębiorcy praktyk, Prezes Urzędu przy nakładaniu kary uwzględnił okoliczność, że ujawnia się ona i dotyczy bezpośrednio etapu zawierania kontraktu. Przy ocenie stopnia szkodliwości ww. praktyki Prezes Urzędu uwzględnił, że narusza ona bezpośrednio określony przepisami u.p.k. zakaz zawierania umów kredytu konsumenckiego na finansowanie zakupów dokonywanych przez konsumentów na pokazach.

Zaznaczyć należy, że Spółka stosując tę praktykę bezpośrednio godziła nie tylko w interesy prawne, ale również w interesy ekonomiczne konsumentów, narażając ich na konieczność poniesienia kosztów wykonania umowy kredytu, która nie mogła być zawarta na pokazie.

Podkreślić w tym miejscu należy, że ów zakaz został wprowadzony w celu poprawy ochrony konsumentów na rynku pokazowym, w szczególności seniorów niezwykle podatnych na różnego rodzaju praktyki manipulacyjne. Mając to na względzie, za szczególną szkodliwością omawianej praktyki przemawia fakt, że klientami Spółki w są głównej mierze osoby starsze (powyżej 60 roku życia).

Ważąc kwotę bazową omawianej praktyki, Prezes Urzędu uwzględnił także okres jej stosowania przez Spółkę. Na podstawie napływających skarg i zawiadomień oraz zgromadzonych w sprawie egzemplarzy umów, Prezes Urzędu ustalił, że Spółka stosuje omawianą praktykę co najmniej od stycznia 2023 r. (k. 78, 80-81, 421, 423, 425, 427, 488-492, 494, 495 1147-1156 akt adm.), a zatem ma ona długotrwały charakter.

W ocenie Prezesa Urzędu, ww. okoliczności, w tym wysoka szkodliwość opisanej praktyki, przesądzają o ustaleniu kwoty bazowej kary na poziomie [informacja prawnie chroniona] obrotu osiągniętego przez Spółkę w 2022 r., tj. [informacja prawnie chroniona]zł.

W dalszym etapie kalkulacji kary Prezes Urzędu rozważył, czy ustalona kwota bazowa powinna podlegać modyfikacjom ze względu na występujące w sprawie okoliczności łagodzące bądź obciążające.

Prezes Urzędu, w przypadku pierwszej z zarzuconych praktyk, nie dopatrył się okoliczności łagodzących. Natomiast za okoliczność obciążającą Prezes Urzędu uznał umyślność stwierdzonego naruszenia, jego znaczny zasięg terytorialny oraz znaczne korzyści uzyskane przez Spółkę w związku ze stwierdzonym naruszeniem. Podkreślenia wymaga, że Spółka prowadzi działalność na terenie całego kraju, a zatem zasięg terytorialny praktyki jest bardzo duży. Zwrócić należy uwagę, że duża część umów zawieranych przez Spółkę finansowana jest kredytami konsumenckimi. Pamiętać przy tym należy, że Spółka oferowała zestawy towarów po cenach sięgających 15.000 zł, a zatem za kwotę na którą przeciętny konsument nie mógłby sobie pozwolić bez wsparcia ze strony kredytodawców. Innymi słowy, bez możliwości finansowania kredytem konsumenckim większość z zawartych przez Spółkę umów nie zostałaby sfinalizowana, a to z uwagi na brak możliwości finansowych po stronie konsumentów. Prezes Urzędu nakładając karę zwrócił jednocześnie uwagę, że nie sposób

oceniać omawianej praktyki z pominięciem pozostałych zakwestionowanych działań, które są ze sobą wzajemnie powiązane. Ostatecznym celem wszystkich z nich jest doprowadzenie do związania umową ze Spółką, która ma w założeniu niekorzystny dla konsumenta charakter i jest źródłem znacznych korzyści dla Spółki. Można przy tym domniemywać, że wszystkie zawarte przez Spółkę umowy są zawierane z naruszeniem przepisów prawa powszechnie obowiązującego, a zatem zdecydowana większość uzyskanych przez Spółkę przychodów została przez Spółkę osiągnięta na skutek zastosowania zakwestionowanych praktyk. W konsekwencji, w ocenie Prezesa Urzędu, należy uznać, że znaczna część uzyskiwanych przez Spółkę przychodów ma związek z zakwestionowaną w pkt I.1. decyzji praktyką. Pamiętać przy tym należy, że większości zawieranych przez Spółkę umów sprzedaży towarzyszy zawarcie umowy kredytowej. Mając jednocześnie na względzie, że przychody uzyskiwane przez Spółkę są na znacznym poziomie (łącznie niemalże [informacja prawnie chroniona] złotych w 2022 r.), nie może ulegać wątpliwości, że korzyści uzyskane przez Spółkę w związku ze stwierdzonym naruszeniem są również znaczne. W konsekwencji, wskazane okoliczności uzasadniają podwyższenie kwoty bazowej kary o [informacja prawnie chroniona] (odpowiednio: [informacja prawnie chroniona] w związku z umyślnością, [informacja prawnie chroniona] w związku ze znacznym zasięgiem terytorialnym oraz [informacja prawnie chroniona] w związku ze znacznymi korzyściami uzyskanymi przez Spółkę w związku ze stwierdzonym naruszeniem). Uwzględniając wszystkie okoliczności obciążające, ustaloną kwotę bazową należało podwyższyć o [informacja prawnie chroniona], do kwoty 134.702,00 zł.

Biorąc pod uwagę powyższe, za praktykę opisaną w pkt I.1. sentencji decyzji Prezes Urzędu, po zaokrągleniu kwoty bazowej, nałożył na Przedsiębiorcę karę w wysokości 134. 702,00 zł, co stanowi [informacja prawnie chroniona] obrotu osiągniętego przez Przedsiębiorcę w 2022 r. oraz [informacja prawnie chroniona] maksymalnego wymiaru kary.

5.2. Punkt IV.2 sentencji

W zakresie drugiej z zarzuconych Przedsiębiorcy praktyk, Prezes Urzędu przy nakładaniu kary uwzględnił okoliczność, że dotyczy ona bezpośrednio etapu wykonywania kontraktu. Przy ocenie stopnia szkodliwości ww. praktyki Prezes Urzędu uwzględnił, że narusza ona bezpośrednio określony przepisami u.p.k. zakaz przyjmowania od konsumentów płatności przed upływem terminu na odstąpienie od umowy zawieranej w toku pokazu.

Zaznaczyć należy, że Spółka stosując tę praktykę bezpośrednio godziła nie tylko w interesy prawne, ale również w interesy ekonomiczne konsumentów, narażając ich na trudności w odzyskaniu wpłaconych środków (powszechną praktyką na tym rynku jest utrudnianie konsumentom możliwości skorzystania z przysługującego im prawa do odstąpienia od umowy).

Podkreślić w tym miejscu należy, że omawiany zakaz został wprowadzony w celu poprawy ochrony konsumentów na rynku pokazowym, w szczególności seniorów niezwykle podatnych na różnego rodzaju praktyki manipulacyjne. Mając to na względzie, za szczególną szkodliwością omawianej praktyki przemawia fakt, że klientami Spółki są w głównej mierze osoby starsze (powyżej 60 roku życia).

Ważąc kwotę bazową omawianej praktyki, Prezes Urzędu uwzględnił także okres jej stosowania przez Spółkę. Na podstawie napływających skarg i zawiadomień oraz zgromadzonych w sprawie egzemplarzy umów, Prezes Urzędu ustalił, że Spółka stosuje

omawianą praktykę co najmniej od stycznia 2023 r. (k. 79, 81, 82, 425, 490, 493, 496-497 1147-1156, 1293-1304, 1328-1340 akt adm.), a zatem ma ona długotrwały charakter.

W ocenie Prezesa Urzędu, ww. okoliczności, w tym wysoka szkodliwość opisanej praktyki, przesądzają o ustaleniu kwoty bazowej kary na poziomie [informacja prawnie chroniona] obrotu osiągniętego przez Spółkę w 2022 r., tj. [informacja prawnie chroniona] zł.

W dalszym etapie kalkulacji kary Prezes Urzędu rozważył, czy ustalona kwota bazowa powinna podlegać modyfikacjom ze względu na występujące w sprawie okoliczności łagodzące bądź obciążające.

Prezes Urzędu, w przypadku drugiej z zarzuconych praktyk, nie dopatrył się okoliczności łagodzących. Natomiast za okoliczność obciążającą Prezes Urzędu uznał umyślność stwierdzonego naruszenia, jego znaczny zasięg terytorialny oraz znaczne korzyści uzyskane przez Spółkę w związku ze stwierdzonym naruszeniem. Podkreślenia wymaga, że Spółka prowadzi działalność na terenie całego kraju, a zatem zasięg terytorialny praktyki jest bardzo duży. Wskazać również należy, że głównym przedmiotem działalności Spółki jest sprzedaż towarów, oferowanych w trakcie spotkań zbiorowych i indywidualnych z konsumentami organizowanych na terenie całego kraju. Zwrócić przy tym należy uwagę, że Spółka oferowała zestawy towarów po cenach sięgających 15.000 zł, uwzględniających bardzo wysokie marże. W konsekwencji, nie może ulegać wątpliwości, że praktyka polegająca na niezgodnym z prawem przyjmowaniu zapłaty przez określonym przepisami ustawy terminem na odstąpienie od umowy, pozwalała Spółce uzyskać istotne korzyści materialne. Prezes Urzędu nakładając karę zwrócił jednocześnie uwagę, że nie sposób oceniać omawianej praktyki z pominięciem pozostałych zakwestionowanych działań, które są ze sobą wzajemnie powiązane. Ostatecznym celem wszystkich z nich jest doprowadzenie do związania umową ze Spółką, która ma w założeniu niekorzystny dla konsumenta charakter i jest źródłem znacznych korzyści dla Spółki. Można przy tym domniemywać, że wszystkie zawarte przez Spółkę umowy są zawierane z naruszeniem przepisów prawa powszechnie obowiązującego, a zatem zdecydowana większość uzyskanych przez Spółkę przychodów została przez Spółkę osiągnięta na skutek zastosowania zakwestionowanych praktyk. W konsekwencji, w ocenie Prezesa Urzędu, należy uznać, że znaczna część uzyskiwanych przez Spółkę przychodów ma związek z zakwestionowaną w pkt I.2. decyzji praktyką. Mając jednocześnie na względzie, że przychody uzyskiwane przez Spółkę są na znacznym poziomie (łącznie niemalże [informacja prawnie chroniona] złotych w 2022 r.), nie może ulegać wątpliwości, że korzyści uzyskane przez Spółkę w związku ze stwierdzonym naruszeniem są również znaczne. W konsekwencji, wskazane okoliczności uzasadniają podwyższenie kwoty bazowej kary o [informacja prawnie chroniona] (odpowiednio: [informacja prawnie chroniona] w związku z umyślnością, [informacja prawnie chroniona] w związku ze znacznym zasięgiem terytorialnym oraz [informacja prawnie chroniona] w związku ze znacznymi korzyściami uzyskanymi przez Spółkę w związku ze stwierdzonym naruszeniem). Uwzględniając wszystkie okoliczności obciążające, ustaloną kwotę bazową należało podwyższyć o [informacja prawnie chroniona], do kwoty 134.702,00 zł.

Biorąc pod uwagę powyższe, za praktykę opisaną w pkt I.2. sentencji decyzji Prezes Urzędu, po zaokrągleniu kwoty bazowej, nałożył na Przedsiębiorcę karę w wysokości 134.702,00 zł, co stanowi [informacja prawnie chroniona] obrotu osiągniętego przez Przedsiębiorcę w 2022 r. oraz [informacja prawnie chroniona] maksymalnego wymiaru kary.

5.3. Punkt IV.3 sentencji

W zakresie trzeciej z zarzuconych Przedsiębiorcy praktyk, Prezes Urzędu przy nakładaniu kary uwzględnił okoliczność, że dotyczy ona bezpośrednio etapu zawierania kontraktu. Przy ocenie stopnia szkodliwości ww. praktyki Prezes Urzędu uwzględnił, że narusza ona bezpośrednio określony przepisami u.o.w.m. zakaz zawierania umów sprzedaży wyrobu medycznego poza lokalem przedsiębiorstwa w rozumieniu u.p.k. Umowa, która została zawarta poza lokalem przedsiębiorstwa jest nieważna.

Zaznaczyć należy, że Spółka stosując tę praktykę bezpośrednio godziła nie tylko w interesy prawne, ale również w interesy ekonomiczne konsumentów, narażając ich na konieczność poniesienia kosztów umowy, która nie mogła być zawarta na pokazie.

Podkreślić w tym miejscu należy, że ów zakaz został wprowadzony w celu poprawy ochrony konsumentów na rynku pokazowym, w szczególności seniorów niezwykle podatnych na różnego rodzaju praktyki manipulacyjne i oferowanie im bardzo często wyrobów medycznych, które miały umożliwić leczenie licznych schorzeń w sytuacji gdy zgodnie ze specyfikacją producenta zakres działania był dużo węższy niż ten, o którym zapewniał sprzedawca. Mając to na względzie, za szczególną szkodliwością omawianej praktyki przemawia fakt, że klientami Spółki w są głównej mierze osoby starsze (powyżej 60 roku życia).

Ważąc kwotę bazową omawianej praktyki, Prezes Urzędu uwzględnił także okres jej stosowania przez Spółkę. Na podstawie napływających skarg i zawiadomień oraz zgromadzonych w sprawie egzemplarzy umów, Prezes Urzędu ustalił, że Spółka stosuje omawianą praktykę co najmniej od września 2022 r. (k. 98-102, 1118-1123, 1293-1304, 1328-1340 akt adm.), a zatem ma ona długotrwały charakter.

W ocenie Prezesa Urzędu, ww. okoliczności, w tym wysoka szkodliwość opisanej praktyki, przesądzają o ustaleniu kwoty bazowej kary na poziomie [informacja prawnie chroniona] obrotu osiągniętego przez Spółkę w 2022 r., tj. [informacja prawnie chroniona] zł.

W dalszym etapie kalkulacji kary Prezes Urzędu rozważył, czy ustalona kwota bazowa powinna podlegać modyfikacjom ze względu na występujące w sprawie okoliczności łagodzące bądź obciążające.

Prezes Urzędu, w przypadku trzeciej z zarzuconych praktyk, nie dopatrył się okoliczności łagodzących. Natomiast za okoliczność obciążającą Prezes Urzędu uznał umyślność stwierdzonego naruszenia, jego znaczny zasięg terytorialny oraz znaczne korzyści uzyskane przez Spółkę w związku ze stwierdzonym naruszeniem. Podkreślenia wymaga, że Spółka prowadzi działalność na terenie całego kraju, a zatem zasięg terytorialny praktyki jest bardzo duży. Wskazać również należy, że głównym przedmiotem działalności Spółki jest sprzedaż towarów, oferowanych w trakcie spotkań zbiorowych i indywidualnych z konsumentami organizowanych na terenie całego kraju. Zwrócić przy tym należy uwagę, że Spółka oferowała zestawy towarów, w skład których wchodziły wyroby medyczne, po cenach sięgających 15.000 zł, uwzględniających bardzo wysokie marże dotyczące w szczególności właśnie wyrobów medycznych. Podkreślenia wymaga, że z wystawionych paragonów fiskalnych wynika, że ceny sprzedaży wyrobów medycznych konsumentom oscylują w granicach od 400 do 8700 zł za zagłówek, od 3000 zł do 11700 zł za materac [informacja prawnie chroniona], ok. 3100 zł za poduszkę profilowaną oraz że Spółka przypisuje im zdecydowaną część wartości całej umowy. Natomiast, ceny zakupu ww. produktów wynoszą: [informacja prawnie chroniona]. Jednocześnie, nie sposób oceniać omawianej praktyki z pominięciem pozostałych zakwestionowanych działań, które są ze sobą

wzajemnie powiązane. Ostatecznym celem wszystkich z nich jest doprowadzenie konsumenta do zawarcia niekorzystnej umowy i przysporzenie znacznych korzyści Spółce. W konsekwencji, nie może ulegać wątpliwości, że praktyka polegająca na zawieraniu umów sprzedaży obejmujących sprzedaż wyrobu medycznego poza lokalem przedsiębiorstwa, w sytuacji gdy zawarcie umowy nie następuje podczas wizyty w domu konsumenta lub miejscu jego pobytu na jego wyraźne zaproszenie, pozwalała Spółce uzyskać istotne korzyści materialne. Można przy tym domniemywać, że wszystkie zawarte przez Spółkę umowy są zawierane z naruszeniem przepisów prawa powszechnie obowiązującego, a zatem zdecydowana większość uzyskanych przez Spółkę przychodów została przez Spółkę osiągnięta na skutek zastosowania zakwestionowanych praktyk. W konsekwencji, w ocenie Prezesa Urzędu, należy uznać, że znaczna część uzyskiwanych przez Spółkę przychodów ma związek z zakwestionowaną w pkt 1.3. decyzji praktyką. Mając jednocześnie na względzie, że przychody uzyskiwane przez Spółkę są na znacznym poziomie (łącznie niemalże [informacja prawnie chroniona] złotych w 2022 r.), nie może ulegać wątpliwości, że korzyści uzyskane przez Spółkę w związku ze stwierdzonym naruszeniem są również znaczne. W konsekwencji, wskazane okoliczności uzasadniają podwyższenie kwoty bazowej kary o [informacja prawnie chroniona] (odpowiednio: [informacja prawnie chroniona] w związku z umyślnością, [informacja prawnie chroniona] w związku ze znacznym zasięgiem terytorialnym oraz [informacja prawnie chroniona] w związku ze znacznymi korzyściami uzyskanymi przez Spółkę w związku ze stwierdzonym naruszeniem). Uwzględniając wszystkie okoliczności obciążające, ustaloną kwotę bazową należało podwyższyć o [informacja prawnie chroniona], do kwoty 134.702,00 zł.

Biorąc pod uwagę powyższe, za praktykę opisaną w pkt 1.3. sentencji decyzji Prezes Urzędu, po zaokrągleniu kwoty bazowej, nałożył na Przedsiębiorcę karę w wysokości 134.702,00 zł, co stanowi [informacja prawnie chroniona] obrotu osiągniętego przez Przedsiębiorcę w 2022 r. oraz [informacja prawnie chroniona] maksymalnego wymiaru kary.

Zdaniem Prezesa Urzędu, orzeczone kary są adekwatne do okresu, stopnia oraz okoliczności naruszenia przez Spółkę przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kary te pełnią przede wszystkim funkcję represyjną, stanowiąc sankcję i dolegliwość za naruszenie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz prewencyjną, zapobiegającą ponownemu ich naruszeniu. Nie bez znaczenia jest ponadto ich walor wychowawczy, odstrasżający dla innych przedsiębiorców przed stosowaniem w przyszłości tego typu praktyk w obrocie z konsumentami.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 u.o.k.k. karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

6. Kary nakładane na osoby pełniące funkcje kierownicze Spółki

Zgodnie z art. 106b ust. 1 u.o.k.k. Prezes Urzędu może nałożyć na osobę zarządzającą karę pieniężną w wysokości do 2 000 000 zł, jeżeli osoba ta, w ramach sprawowania swojej funkcji w czasie trwania stwierdzonego naruszenia, umyślnie dopuściła przez swoje działanie lub zaniechanie do naruszenia przez przedsiębiorcę zakazów określonych w art. 23a lub art. 24. Nałożenie na osobę zarządzającą kary pieniężnej może nastąpić wyłącznie w decyzji nakładającej na przedsiębiorcę karę pieniężną, o której mowa w art. 106 ust. 1 pkt 3a lub 4 u.o.k.i.k.

Ustawodawca wymaga, żeby wymierzając osobie zarządzającej karę pieniężną Prezes Urzędu uwzględnił w szczególności okoliczności naruszenia przepisów ustawy oraz uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a także stopień wpływu zachowania osoby zarządzającej na naruszenie, którego dokonał przedsiębiorca, przychody uzyskane przez osobę zarządzającą u danego przedsiębiorcy, z uwzględnieniem okresu trwania naruszenia, oraz okres i skutki rynkowe naruszenia lub skutki naruszenia dla konsumentów (art. 111 ust. 1 pkt 2 u.o.k.k.).

Przy wymierzaniu kar pieniężnych dla osób zarządzających Prezes Urzędu uwzględnia również okoliczności obciążające i łagodzące. W przypadku dopuszczenia przez osobę zarządzającą do naruszenia przez przedsiębiorcę zakazów, o których mowa w art. 24 u.o.k.k., za okoliczności łagodzące ustawa uznaje w szczególności (art. 111 ust. 3 pkt 2a u.o.k.k.):

- a. działanie pod przymusem,
- b. przyczynienie się do dobrowolnego usunięcia przez przedsiębiorcę skutków naruszenia,
- c. przyczynienie się do zaniechania przez przedsiębiorcę z własnej inicjatywy stosowania niedozwolonej praktyki przed wszczęciem postępowania lub niezwłocznie po jego wszczęciu,
- d. podjęcie z własnej inicjatywy działań w celu zaprzestania naruszenia lub usunięcia jego skutków,
- e. współpraca z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

Ustawa za okoliczności obciążające uznaje natomiast w szczególności (art. 111 ust. 4 pkt 2a u.o.k.k.):

- a) znaczne korzyści uzyskane przez osobę zarządzającą w związku z dokonanym naruszeniem,
- b) dokonanie uprzednio podobnego naruszenia.

Odnosząc powyższe do okoliczności niniejszej sprawy podkreślenia wymaga, że Spółka od dnia jej wpisu do rejestru niezmiennie posiada dwuosobowy Zarząd w osobach Iwony Ewy Duszyńskiej (Członek Zarządu) oraz Tomasza Ciesielskiego (Członek Zarządu). Ze złożonych w toku postępowania wyjaśnień Zarządu wynika, że kieruje on działaniami Spółki.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że Iwona Ewa Duszyńska oraz Tomasz Ciesielski osobiście dokonują czynności w Spółce. Iwona Ewa Duszyńska m.in. odbiera osobiście korespondencję kierowaną do Spółki, w tym pisma od konsumentów czy pisma od rzeczników konsumentów, które oprócz kwestii formalnych dotyczących zawartej umowy, również zawierają informacje dotyczące nieprawidłowości w działaniu Spółki. Tomasz Ciesielski podpisuje się pod odpowiedziami na kierowane do Spółki pisma od rzeczników konsumentów.

Zwrócić w tym miejscu należy uwagę, że [informacja prawnie chroniona] przez Iwonę Ewę Duszyńską, jako osobę reprezentującą Spółkę. Jest również osobą [informacja prawnie chroniona].

Z dotychczas zgromadzonych materiałów wynika również, że to Zarząd Spółki odpowiadał za zawarcie umów z [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona].

Umowy te zostały podpisane przez [informacja prawnie chroniona], natomiast każdorazowo były [informacja prawnie chroniona].

Z wyjaśnień udzielonych przez członków Zarządu w toku kontroli wynika, [informacja prawnie chroniona]. Zgodnie z oświadczeniem Tomasza Ciesielskiego, zajmuje się on [informacja prawnie chroniona]. Mając na względzie powyższe, Tomasz Ciesielski miał pełną świadomość jaką działalność prowadzi Spółka i jakie są z nią związane ryzyka prawne, a mimo to nie podejmował on działań mających na celu skorygowanie jej aktywności.

Należy zauważyć, że w toku odbierania wyjaśnień w ramach kontroli prowadzonej w dniu 24 lipca 2023 r. [informacja prawnie chroniona].

Z historii rachunku bankowego Spółki wynika, że Tomasz Ciesielski dokonywał z niego [informacja prawnie chroniona], w zdecydowanej większości [informacja prawnie chroniona], [informacja prawnie chroniona] złotych. [informacja prawnie chroniona]

Podkreślenia wymaga, że w toku kontroli prowadzonej w ramach postępowania wyjaśniającego Iwona Ewa Duszyńska oświadczyła, [informacja prawnie chroniona]. W kontekście poczynionych ustaleń opisanych w niniejszej decyzji, Prezes Urzędu uznał te twierdzenia za niewiarygodne.

Zwrócić w tym miejscu należy uwagę, że to Zarząd Spółki odpowiedzialny był za zatrudnianie handlowców realizujących organizowane przez Spółkę pokazy handlowe. Z wiedzy posiadanej przez Prezesa Urzędu wynika, że są to osoby z doświadczeniem i wiedzą w zakresie prowadzenia sprzedaży. Mianowicie, osobami, które zawierały lub zawierają umowy w imieniu Spółki są osoby, które zajmowały się tym również w ramach współpracy z [informacja prawnie chroniona] z siedzibą w [informacja prawnie chroniona] (aktualnie [informacja prawnie chroniona] z siedzibą w [informacja prawnie chroniona]) oraz [informacja prawnie chroniona] (dalej: [informacja prawnie chroniona]), których działania były przedmiotem decyzji Prezesa Urzędu stwierdzających stosowanie licznych praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Należy zauważyć, że aktualnie decyzje nr [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona] są prawomocne.

W tym miejscu należy również zauważyć, że [informacja prawnie chroniona] działań podejmowanych przez Prezesa Urzędu na rynku sprzedaży bezpośredniej oraz praktyk, które od wielu lat są kwestionowane przez Prezesa Urzędu. Podkreślenia wymaga fakt, że Spółka została zarejestrowana w KRS 11 lipca 2022 r., a więc w bardzo krótkim czasie po tym jak [informacja prawnie chroniona] otrzymała informację o zakończeniu zbierania materiału dowodowego i możliwości zapoznania się z aktami sprawy [informacja prawnie chroniona]. W tym miejscu należy wskazać, że [informacja prawnie chroniona] była pracownikiem [informacja prawnie chroniona] (odbierała ona korespondencję adresowaną do [informacja prawnie chroniona] oraz była obecna w lokalu tej spółki w toku jej kontroli), a osoba uprawniona do reprezentowania [informacja prawnie chroniona] w ramach złożonego odwołania od decyzji Prezesa Urzędu nr [informacja prawnie chroniona] chciała powołać ją na świadka w zakresie najistotniejszych kwestii dotyczących m.in. świadomości konsumentów co do handlowego celu spotkania czy charakteru i przebiegu pokazów. Ponadto, w toku kontroli prowadzonej w 2021 r. wobec [informacja prawnie chroniona] (dawniej: [informacja prawnie chroniona] w [informacja prawnie chroniona]) oraz [informacja prawnie chroniona].

W toku kontroli członkowie Zarządu przekazywali często sprzeczne informacje, które wzajemnie się wykluczały i przerzucali pomiędzy sobą odpowiedzialność w zakresie odpowiedzi na poszczególne pytania kontrolujących. Wyjaśnienia Iwony Ewy Duszyńskiej oraz materiały przekazywane w toku kontroli były wielokrotnie niespójne ze sobą, z wcześniejszymi oświadczeniami i zebrany materiał dowodowym. W ocenie Prezesa Urzędu, takie działanie świadczy o tym, że Iwona Ewa Duszyńska oraz Tomasz Ciesielski byli świadomi nieprawidłowości i nie zależało im na przekazaniu wyczerpujących informacji, służących wyjaśnieniu wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności.

Należy również w tym miejscu podkreślić, że w toku kontroli Spółki ujawniono dokument **[informacja prawnie chroniona]**.

Z wyżej przytoczonych okoliczności wynika, że zakwestionowane praktyki odbywały się za wiedzą i przyzwoleniem Zarządu, a jego członkowie Iwona Ewa Duszyńska oraz Tomasz Ciesielski od samego początku prowadzenia działalności gospodarczej w formie tej Spółki mieli świadomość, jaki jest sposób postępowania Spółki i że może to naruszać interesy konsumentów. W tych okolicznościach nie może ulegać wątpliwości, że Zarząd nie tylko miał świadomość stosowania przez Spółkę zakwestionowanych praktyk, ale był bezpośrednio odpowiedzialny za ich zaplanowanie i wdrożenie.

Oboje członkowie Zarządu byli zatem bezpośrednio zaangażowani w kierowanie działalnością Spółki, podejmowali działania wspólnie i w porozumieniu, co pozwala przyjąć, że w równym stopniu ponoszą odpowiedzialność za naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyk opisanych w pkt. I.1, I.2 i I.3 sentencji decyzji.

Mając powyższe na względzie nie może ulegać wątpliwości, że Zarząd Spółki w osobach Iwony Ewy Duszyńskiej oraz Tomasza Ciesielskiego ponosi osobistą odpowiedzialność za zakwestionowane w niniejszej decyzji działania Spółki. W ocenie Prezesa Urzędu, dopuścił on do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w sposób umyślny, dążąc w praktyce do maksymalizacji jej zysków.

Biorąc pod uwagę okoliczności sprawy, przede wszystkim charakter zarzuconych Spółce praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, stopień wpływu osób zarządzających na naruszenia oraz umyślność podejmowanych przez te osoby działań, uzasadnione jest nałożenie zarówno na Iwonę Ewę Duszyńską, jak i Tomasza Ciesielskiego kar pieniężnych za dopuszczenie do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k.

6.1. Punkt V.1. sentencji

Nakładając na Członka Zarządu - Iwonę Ewę Duszyńską karę za umyślne dopuszczenie poprzez jego działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisanej w pkt. I.1 sentencji, Prezes Urzędu miał na względzie wszystkie okoliczności rozpatrywane przy nakładaniu kary za tę praktykę na Spółkę, w tym jej szczególną szkodliwość, długotrwałość jej stosowania oraz opisane wyżej skutki tego naruszenia dla konsumentów.

Ważąc kwotę kary Prezes Urzędu uwzględnił również okoliczność, że Iwona Ewa Duszyńska jest od 11 lipca 2022 r. niezmiennie członkiem dwuosobowego Zarządu Spółki, który sprawuje z Tomaszem Ciesielskim, a zatem jest osobą w pełni odpowiedzialną za stosowanie zarzuconej praktyki.

Prezes Urzędu przy określaniu wysokości nakładanej kary wziął pod uwagę osiągnięte przez Członka Zarządu przychody. Mając na względzie funkcję represyjną i prewencyjną

nakładanej kary, przy określaniu jej wysokości koniecznym również jest odniesienie do przychodów osiąganych przez zarządzane Członka Zarządu podmioty. W tym przedmiocie wskazać należy, że Iwona Ewa Duszyńska posiada 40% udziałów w Spółce, która tylko od lipca 2022 r. (faktyczne rozpoczęcie sprzedaży 16 września 2022 r.) do końca grudnia 2022 r. uzyskała wpływy ze sprzedaży na poziomie niemalże [informacja prawnie chroniona] złotych. Co znamienne, z analizy wpływów na rachunki bankowe Spółki wynika, że Spółka za okres od 2 stycznia 2023 r. do 27 czerwca 2023 r. miała wpływy na poziomie [informacja prawnie chroniona] zł. Wnioskować zatem należy, że [informacja prawnie chroniona].

Z analizy historii rachunków bankowych Spółki wynika, że Iwona Ewa Duszyńska od 2 września 2022 r. do 12 grudnia 2022 r. wypłaciła z rachunku Spółki łącznie kwotę [informacja prawnie chroniona] zł.

Nakładając na Iwonę Ewę Duszyńską karę pieniężną Prezes Urzędu miał również na uwadze okoliczność, że w 2022 r. Iwona Ewa Duszyńska uzyskała łącznie [informacja prawnie chroniona] zł. Z informacji przekazanych przez Spółkę w postaci [informacja prawnie chroniona] wynika, że Iwona Ewa Duszyńska w 2023 r. osiągnęła przychód [informacja prawnie chroniona] w wysokości [informacja prawnie chroniona] zł ([informacja prawnie chroniona]zł). Natomiast, z przekazanego przez Spółkę wyciągu transakcji wykonanych z rachunku Spółki od 1 stycznia 2023 r. do 31 grudnia 2023 r. na rzecz Iwony Ewy Duszyńskiej wynika, że otrzymała ona w sumie [informacja prawnie chroniona] zł (w tym [informacja prawnie chroniona] zł [informacja prawnie chroniona]). [informacja prawnie chroniona]

Prezes Urzędu, określając karę za umyślne dopuszczenie przez Członka Zarządu Spółki - Iwonę Ewę Duszyńską poprzez jej działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisanej w pkt. I.1 sentencji, nie dopatrzył się okoliczności łagodzących i obciążających.

Biorąc pod uwagę powyższe, za umyślne dopuszczenie poprzez swoje działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisanej w pkt. I.1 sentencji Prezes Urzędu nałożył na Iwonę Ewę Duszyńską karę w wysokości 50.000,00 zł, co stanowi 2,5% maksymalnego wymiaru kary.

6.2. Punkt V.2. sentencji

Nakładając na Członka Zarządu - Iwonę Ewę Duszyńską karę za umyślne dopuszczenie poprzez jego działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisanej w pkt. I.2 sentencji, Prezes Urzędu miał na względzie wszystkie okoliczności rozpatrywane przy nakładaniu kary za tę praktykę na Spółkę, w tym jej szczególną szkodliwość, długotrwałość jej stosowania oraz opisane wyżej skutki tego naruszenia dla konsumentów.

Ważąc kwotę kary Prezes Urzędu uwzględnił również okoliczność, że Iwona Ewa Duszyńska jest od 11 lipca 2022 r. niezmiennie członkiem dwuosobowego Zarządu Spółki, który sprawuje z Tomaszem Ciesielskim, a zatem jest osobą w pełni odpowiedzialną za stosowanie zarzuconej praktyki.

Prezes Urzędu przy określaniu wysokości nakładanej kary wziął pod uwagę osiągnięte przez Członka Zarządu przychody. Mając na względzie funkcję represyjną i prewencyjną nakładanej kary, przy określaniu jej wysokości koniecznym również jest odniesienie do przychodów osiąganych przez zarządzane Członka Zarządu podmioty. W tym przedmiocie wskazać należy, że Iwona Ewa Duszyńska posiada 40% udziałów w Spółce, która tylko od lipca

2022 r. (faktyczne rozpoczęcie sprzedaży 16 września 2022 r.) do końca grudnia 2022 r. uzyskała wpływy ze sprzedaży na poziomie niemalże [informacja prawnie chroniona] złotych. Co znamienne, z analizy wpływów na rachunki bankowe Spółki wynika, że Spółka za okres od 2 stycznia 2023 r. do 27 czerwca 2023 r. miała wpływy na poziomie [informacja prawnie chroniona] zł. Wnioskować zatem należy, że [informacja prawnie chroniona].

Z analizy historii rachunków bankowych Spółki wynika, że Iwona Ewa Duszyńska od 2 września 2022 r. do 12 grudnia 2022 r. wypłaciła z rachunku Spółki łącznie kwotę [informacja prawnie chroniona] zł.

Nakładając na Iwonę Ewę Duszyńską karę pieniężną Prezes Urzędu miał również na uwadze okoliczność, że w 2022 r. Iwona Ewa Duszyńska uzyskała łącznie [informacja prawnie chroniona] zł. Z informacji przekazanych przez Spółkę w postaci [informacja prawnie chroniona] wynika, że Iwona Ewa Duszyńska w 2023 r. osiągnęła przychód [informacja prawnie chroniona] w wysokości [informacja prawnie chroniona] zł ([informacja prawnie chroniona]zł). Natomiast, z przekazanego przez Spółkę wyciągu transakcji wykonanych z rachunku Spółki od 1 stycznia 2023 r. do 31 grudnia 2023 r. na rzecz Iwony Ewy Duszyńskiej wynika, że otrzymała ona w sumie [informacja prawnie chroniona]zł (w tym [informacja prawnie chroniona] zł [informacja prawnie chroniona].). [informacja prawnie chroniona]

Prezes Urzędu, określając karę za umyślne dopuszczenie przez Członka Zarządu Spółki - Iwonę Ewę Duszyńską poprzez jej działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisaney w pkt. 1.2 sentencji, nie dopatrzył się okoliczności łagodzących i obciążających.

Biorąc pod uwagę powyższe, za umyślne dopuszczenie poprzez swoje działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisaney w pkt. 1.2 sentencji Prezes Urzędu nałożył na Iwonę Ewę Duszyńską karę w wysokości 50.000,00 zł, co stanowi 2,5 % maksymalnego wymiaru kary.

6.3. Punkt V.3. sentencji

Nakładając na Członka Zarządu - Iwonę Ewę Duszyńską karę za umyślne dopuszczenie poprzez jego działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisaney w pkt. 1.3 sentencji, Prezes Urzędu miał na względzie wszystkie okoliczności rozpatrywane przy nakładaniu kary za tę praktykę na Spółkę, w tym jej szczególną szkodliwość, długotrwałość jej stosowania oraz opisane wyżej skutki tego naruszenia dla konsumentów.

Ważąc kwotę kary Prezes Urzędu uwzględnił również okoliczność, że Iwona Ewa Duszyńska jest od 11 lipca 2022 r. niezmiennie członkiem dwuosobowego Zarządu Spółki, który sprawuje z Tomaszem Ciesielskim, a zatem jest osobą w pełni odpowiedzialną za stosowanie zarzuconey praktyki.

Prezes Urzędu przy określaniu wysokości nakładanej kary wziął pod uwagę osiągnięte przez Członka Zarządu przychody. Mając na względzie funkcję represyjną i prewencyjną nakładanej kary, przy określaniu jej wysokości koniecznym również jest odniesienie do przychodów osiągniętych przez zarządzane Członka Zarządu podmioty. W tym przedmiocie wskazać należy, że Iwona Ewa Duszyńska posiada 40% udziałów w Spółce, która tylko od lipca 2022 r. (faktyczne rozpoczęcie sprzedaży 16 września 2022 r.) do końca grudnia 2022 r. uzyskała wpływy ze sprzedaży na poziomie niemalże [informacja prawnie chroniona] złotych. Co znamienne, z analizy wpływów na rachunki bankowe Spółki wynika, że Spółka za okres od

2 stycznia 2023 r. do 27 czerwca 2023 r. miała wpływy na poziomie [informacja prawnie chroniona] zł. Wnioskować zatem należy, że [informacja prawnie chroniona].

Z analizy historii rachunków bankowych Spółki wynika, że Iwona Ewa Duszyńska od 2 września 2022 r. do 12 grudnia 2022 r. wypłaciła z rachunku Spółki łącznie kwotę [informacja prawnie chroniona] zł.

Nakładając na Iwonę Ewę Duszyńską karę pieniężną Prezes Urzędu miał również na uwadze okoliczność, że w 2022 r. Iwona Ewa Duszyńska uzyskała łącznie [informacja prawnie chroniona] zł. Z informacji przekazanych przez Spółkę w postaci [informacja prawnie chroniona] wynika, że Iwona Ewa Duszyńska w 2023 r. osiągnęła przychód [informacja prawnie chroniona] w wysokości [informacja prawnie chroniona] zł (dochód [informacja prawnie chroniona] zł). Natomiast, z przekazanego przez Spółkę wyciągu transakcji wykonanych z rachunku Spółki od 1 stycznia 2023 r. do 31 grudnia 2023 r. na rzecz Iwony Ewy Duszyńskiej wynika, że otrzymała ona w sumie [informacja prawnie chroniona] zł (w tym [informacja prawnie chroniona] zł [informacja prawnie chroniona]). [informacja prawnie chroniona]

Prezes Urzędu, określając karę za umyślne dopuszczenie przez Członka Zarządu Spółki - Iwonę Ewę Duszyńską poprzez jej działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisaney w pkt. I.3 sentencji, nie dopatrzył się okoliczności łagodzących i obciążających.

Biorąc pod uwagę powyższe, za umyślne dopuszczenie poprzez swoje działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisaney w pkt. I.3 sentencji Prezes Urzędu nałożył na Iwonę Ewę Duszyńską karę w wysokości 50.000,00 zł, co stanowi 2,5% maksymalnego wymiaru kary.

6.4 Punkt VI.1. sentencji

Nakładając na Członka Zarządu - Tomasza Ciesielskiego karę za umyślne dopuszczenie poprzez jego działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisaney w pkt. I.1 sentencji, Prezes Urzędu miał na względzie wszystkie okoliczności rozpatrywane przy nakładaniu kary za tę praktykę na Spółkę, w tym jej szczególną szkodliwość, długotrwałość jej stosowania oraz opisaney wyżej skutki tego naruszenia dla konsumentów.

Ważąc kwotę kary Prezes Urzędu uwzględnił również okoliczność, że Tomasz Ciesielski jest od 11 lipca 2022 r. niezmiennie członkiem dwuosobowego Zarządu Spółki, który sprawuje z Iwoną Ewą Duszyńską, a zatem jest osobą w pełni odpowiedzialną za stosowanie zarzuconey praktyki.

Mając na względzie funkcję represyjną i prewencyjną nakładanej kary, przy określaniu jej wysokości koniecznym również jest odniesienie do przychodów osiąganych przez zarządzanę Członka Zarządu podmioty. W tym przedmiocie wskazać należy, że Tomasz Ciesielski posiada 60% udziałów w Spółce, która tylko od lipca 2022 r. (faktyczne rozpoczęcie sprzedaży 16 września 2022 r.) do końca grudnia 2022 r. uzyskała wpływy ze sprzedaży na poziomie niemalże [informacja prawnie chroniona] złotych. Co znamienne, z analizy wpływów na rachunki bankowe Spółki wynika, że Spółka za okres od 2 stycznia 2023 r. do 27 czerwca 2023 r. miała wpływy na poziomie [informacja prawnie chroniona] zł. Wnioskować zatem należy, że [informacja prawnie chroniona].

Z analizy historii rachunków bankowych Spółki wynika, że Tomasz Ciesielski od 21 października 2022 r. do dnia 28 czerwca 2023 r. dokonywał z nich [informacja prawnie chroniona] (w sumie [informacja prawnie chroniona] transakcji) w zdecydowanej większości [informacja prawnie chroniona], [informacja prawnie chroniona] złotych. Łączna kwota wypłacona w ww. okresie w ten sposób wyniosła [informacja prawnie chroniona] zł.

[informacja prawnie chroniona]

Prezes Urzędu, określając karę za umyślne dopuszczenie przez Członka Zarządu Spółki - Tomasza Ciesielskiego poprzez jego działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisaną w pkt. I.1 sentencji, nie dopatrywał się okoliczności łagodzących i obciążających.

Biorąc pod uwagę powyższe, za umyślne dopuszczenie poprzez swoje działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisaną w pkt. I.1 sentencji Prezes Urzędu nałożył na Tomasza Ciesielskiego karę w wysokości 75.000,00 zł, co stanowi 3,75 % maksymalnego wymiaru kary.

6.6 Punkt VI.2. sentencji

Nakładając na Członka Zarządu - Tomasza Ciesielskiego karę za umyślne dopuszczenie poprzez jego działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisaną w pkt. I.2 sentencji, Prezes Urzędu miał na względzie wszystkie okoliczności rozpatrywane przy nakładaniu kary za tę praktykę na Spółkę, w tym jej szczególną szkodliwość, długotrwałość jej stosowania oraz opisane wyżej skutki tego naruszenia dla konsumentów.

Ważąc kwotę kary Prezes Urzędu uwzględnił również okoliczność, że Tomasz Ciesielski jest od 11 lipca 2022 r. niezmiennie członkiem dwuosobowego Zarządu Spółki, który sprawuje z Iwoną Ewą Duszyńską, a zatem jest osobą w pełni odpowiedzialną za stosowanie zarzuconej praktyki.

Mając na względzie funkcję represyjną i prewencyjną nakładanej kary, przy określaniu jej wysokości koniecznym również jest odniesienie do przychodów osiąganych przez zarządzaną Członka Zarządu podmioty. W tym przedmiocie wskazać należy, że Tomasz Ciesielski posiada 60% udziałów w Spółce, która tylko od lipca 2022 r. (faktyczne rozpoczęcie sprzedaży 16 września 2022 r.) do końca grudnia 2022 r. uzyskała wpływy ze sprzedaży na poziomie niemalże [informacja prawnie chroniona] złotych. Co znamienne, z analizy wpływów na rachunki bankowe Spółki wynika, że Spółka za okres od 2 stycznia 2023 r. do 27 czerwca 2023 r. miała wpływy na poziomie [informacja prawnie chroniona] zł. Wnioskować zatem należy, że [informacja prawnie chroniona].

Z analizy historii rachunków bankowych Spółki wynika, że Tomasz Ciesielski od 21 października 2022 r. do dnia 28 czerwca 2023 r. dokonywał z nich [informacja prawnie chroniona] (w sumie [informacja prawnie chroniona] transakcji) w zdecydowanej większości [informacja prawnie chroniona], [informacja prawnie chroniona] złotych. Łączna kwota wypłacona w ww. okresie w ten sposób wyniosła [informacja prawnie chroniona] zł.

[informacja prawnie chroniona]

Prezes Urzędu, określając karę za umyślne dopuszczenie przez Członka Zarządu Spółki - Tomasza Ciesielskiego poprzez jego działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k.

w zakresie praktyki opisanej w pkt. 1.2 sentencji, nie dopatrzył się okoliczności łagodzących i obciążających.

Biorąc pod uwagę powyższe, za umyślne dopuszczenie poprzez swoje działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisanej w pkt. 1.2 sentencji Prezes Urzędu nałożył na Tomasza Ciesielskiego karę w wysokości 75.000,00 zł, co stanowi 3,75% maksymalnego wymiaru kary.

6.7 Punkt VI.3. sentencji

Nakładając na Członka Zarządu - Tomasza Ciesielskiego karę za umyślne dopuszczenie poprzez jego działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisanej w pkt. 1.3 sentencji, Prezes Urzędu miał na względzie wszystkie okoliczności rozpatrywane przy nakładaniu kary za tę praktykę na Spółkę, w tym jej szczególną szkodliwość, długotrwałość jej stosowania oraz opisane wyżej skutki tego naruszenia dla konsumentów.

Ważąc kwotę kary Prezes Urzędu uwzględnił również okoliczność, że Tomasz Ciesielski jest od 11 lipca 2022 r. niezmiennie członkiem dwuosobowego Zarządu Spółki, który sprawuje z Iwoną Ewą Duszyńską, a zatem jest osobą w pełni odpowiedzialną za stosowanie zarzuconej praktyki.

Mając na względzie funkcję represyjną i prewencyjną nakładanej kary, przy określaniu jej wysokości koniecznym również jest odniesienie do przychodów osiąganych przez zarządzane Członka Zarządu podmioty. W tym przedmiocie wskazać należy, że Tomasz Ciesielski posiada 60% udziałów w Spółce, która tylko od lipca 2022 r. (faktyczne rozpoczęcie sprzedaży 16 września 2022 r.) do końca grudnia 2022 r. uzyskała wpływy ze sprzedaży na poziomie niemalże [informacja prawnie chroniona] złotych. Co znamienne, z analizy wpływów na rachunki bankowe Spółki wynika, że Spółka za okres od 2 stycznia 2023 r. do 27 czerwca 2023 r. miała wpływy na poziomie [informacja prawnie chroniona] zł. Wnioskować zatem należy, że [informacja prawnie chroniona].

Z analizy historii rachunków bankowych Spółki wynika, że Tomasz Ciesielski od 21 października 2022 r. do dnia 28 czerwca 2023 r. dokonywał z nich [informacja prawnie chroniona] (w sumie [informacja prawnie chroniona] transakcji) w zdecydowanej większości [informacja prawnie chroniona], [informacja prawnie chroniona] złotych. Łączna kwota wypłacona w ww. okresie w ten sposób wyniosła [informacja prawnie chroniona] zł.

[informacja prawnie chroniona]

Prezes Urzędu, określając karę za umyślne dopuszczenie przez Członka Zarządu Spółki - Tomasza Ciesielskiego poprzez jego działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisanej w pkt. 1.3 sentencji, nie dopatrzył się okoliczności łagodzących i obciążających.

Biorąc pod uwagę powyższe, za umyślne dopuszczenie poprzez swoje działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 u.o.k.k. w zakresie praktyki opisanej w pkt. 1.3 sentencji Prezes Urzędu nałożył na Tomasza Ciesielskiego karę w wysokości 75.000,00 zł, co stanowi 3,75% maksymalnego wymiaru kary.

Zdaniem Prezesa Urzędu, orzeczone kary są adekwatne do stopnia wpływu zachowania osób zarządzających na naruszenia, których dokonała Spółka, przychodów uzyskanych przez osoby

zarządzające w Spółce, okresu trwania naruszenia oraz okresu i skutków naruszenia dla konsumentów. Kary te pełnią przede wszystkim funkcję represyjną, stanowiąc sankcję i dolegliwość za dopuszczenie do naruszenia ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz prewencyjną, zapobiegającą ponownemu ich naruszeniu. Nie bez znaczenia jest ponadto ich walor wychowawczy, odstraszaający dla innych osób zarządzających przed podejmowaniem decyzji o dopuszczeniu stosowania przez zarządzane przez nie podmioty w przyszłości opisanych niniejszą decyzją praktyk w obrocie z konsumentami.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 u.o.k.k. karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

7. Koszty postępowania

Art. 77 ust. 1 u.o.k.k. przewiduje, że jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest zobowiązany ponieść koszty postępowania. Zgodnie z art. 80 ww. ustawy, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Należy zauważyć, że ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie zawiera wyczerpujących regulacji dotyczących rozstrzygnięcia o kosztach postępowania. Art. 83 tej ustawy stanowi jednak, że w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania przed Prezesem Urzędu stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r., poz. 572- dalej: k.p.a.). Stosownie do art. 264 § 1 k.p.a., jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustali w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia. Jednocześnie, zgodnie z art. 263 § 1 i 2 k.p.a., do kosztów postępowania zalicza się koszty podróży i inne należności świadków i biegłych oraz stron w przypadkach przewidzianych w art. 56 k.p.a., koszty spowodowane oględzinami na miejscu, koszty doręczenia stronom pism urzędowych, a także koszty mediacji. Organ administracji publicznej może zaliczyć do kosztów postępowania także inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy.

Do kosztów przeprowadzonego postępowania w sprawie naruszenia zbiorowych interesów konsumentów zaliczono poniesione koszty doręczenia pism Spółce oraz członkom jej Zarządu, w wysokości 158,50 zł.

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od uprawomocnienia się decyzji.

8. Pouczenie

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 u.o.k.k. w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2023 r., poz. 1550, ze zm. - dalej: Kpc) - od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu.

W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia w przedmiocie rygoru natychmiastowej wykonalności (pkt II sentencji decyzji), stosownie do treści art. 108 § 2 zd. 2 k.p.a., w związku z art. 83 u.o.k.k., jak również stosownie do art. 81 ust. 5 u.o.k.k.,

w związku z art. 479³² Kpc, zażalenie na przedmiotowe postanowienie należy wnieść do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu, w terminie tygodniowym od daty doręczenia decyzji.

W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w pkt VII sentencji decyzji, na podstawie art. 264 § 2 k.p.a. w zw. z art. 83 i art. 81 ust. 5 u.o.k.k. w związku z 479³² § 1 i § 2 Kpc, Przedsiębiorcy przysługuje prawo wniesienia zażalenia do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 9 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2023 r., poz. 1144, ze zm.), odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie stałej w kwocie 1.000 zł. Z kolei, zgodnie z art. 32 ust. 2 tej ustawy zażalenie na postanowienie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie w stałej kwocie 500 zł.

Zgodnie z art. 102 ust. 1 i 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, zwolnienia od kosztów sądowych może się domagać osoba fizyczna, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny lub ich poniesienie narazi ją na taki uszczerbek. Do wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych powinno być dołączone oświadczenie obejmujące szczegółowe dane o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania osoby ubiegającej się o zwolnienie od kosztów.

Zgodnie z art. 103 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie. Stosownie do art. 103 ust. 2 tej ustawy, Spółka handlowa powinna wykazać także, że jej wspólnicy albo akcjonariusze nie mają dostatecznych środków na zwiększenie majątku spółki lub udzielenie spółce pożyczki.

Zgodnie z art. 105 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, wniosek o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych należy zgłosić na piśmie lub ustnie do protokołu w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.

Stosownie do treści art. 117 §1 - §4 Kpc, strona zwolniona przez sąd od kosztów sądowych w całości lub części, może domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. Osoba fizyczna, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ponieść kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

Osoba prawna lub inna jednostka organizacyjna, której ustawa przyznaje zdolność sądową, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli wykaże, że nie ma dostatecznych środków na poniesienie kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego.

Wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego strona zgłasza wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych lub osobno, na piśmie lub ustnie do protokołu, w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.

z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury UOKiK w Poznaniu
Jarosław Krüger